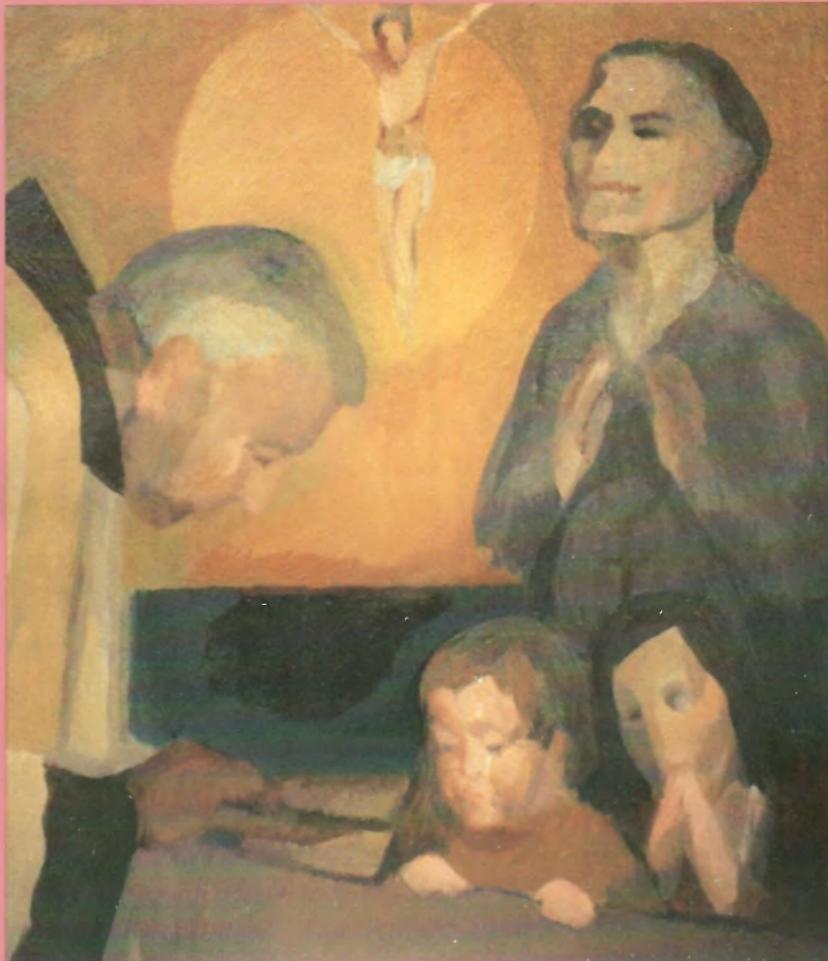

DOBRI OTAC ANTIĆ

Sluga Božji

- ZA DUHOVNU PRIPRAVU 2000. GODINE O. ANTIĆ UČITELJ MOLITVE
- KRONIČAR O SMRTI O. ANTE ANTIĆA UZ IZGLASAVANJE ZAKONA PROTIV
POBAČAJA HRVAT U ČILEU NOVI SLUGA BOŽJI

Božansko pružanje ruku

Od željeza iskovan križ. Nalazi se na groblju u Vösl am Schlern. Naviješta nam Radosnu vijest. Jedna Gospodinova ruka prikovana je na križ. Druga je slomljena i visi ispružena prema mrtvo-me u grobu.

U Vjerovanju molimo "Sašao nad pakao". Tako se ponekad Isus prikazuje na ikonama. Krist pruža Adamu ruku i izvlači ga van. Spasitelj pruža palome svjetu ruku. Izvlači ga iz groba.

Kod proroka Ezekijela stoji: "Ovako govori Jahve Gospod: Ja će otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj" (Ez 37,12). A Pavao u pismu Solunjani-ma piše: "Ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, tada će i Bog po Kristu one koji su umrli zajedni s njime proslaviti" (1 Sol 4,13).

To su Spasiteljeve pružene ruke mrtvima. Jedna je ruka još prikovan-a na križ ljudske krivnje i grijeha. Druga je ruka pak postala slobodna za ovu čudesnu službu spasenja.

"Zahvalujem Ti, Gospodine Isuse Kriste, da si umro za mene.

Ah, ne dopusti da Tvoja krv i Tvoja muka za mene budu uzaludni."

Robert Ammer, - preveo fra Ante Babić

svete i slavne blagdane
muke, smrti i uskrsnuća Kristova
svim štovateljima Sluge Božjega

čestita Viccpostulatura

"Antićev '97" u znaku djelatnika na kauzi u Rimu

Zajedno se nalazimo, dragi čitatelji, s ovim 101. brojem Glasila na pragu trećeg tisućljeća naše vjere i kršćanske povijesti koje u duhovnoj pripravi za Veliki jubilej - 2000. GODINA - očekuju da se već u ovoj korizmi intenzivnije uključimo u naš duhovni život i rast po muci, smrti i uskrsnuću Kristovu, a on je među nama živ, realan i nazočan u svakoj svojoj Božanskoj riječi i svetim otajstvima spasenja koje primamo kao hrani vječnoga života - posebno u vrijeme korizme i Uskrsa. S tog gledišta, gotovo sigurno, glasilo "Dobri otac Antić" može nam po svome Sluzi Božjemu biti hrana našemu duhovnom životu i lijek za ozdravljenje naše vjere, morala, mladosti, obitelji i društva.

Makar zbog brojnih nepogoda u našem društvu (materijalizma, nevjere, ostataka ateizma, sekularizma, korupcije i inih drugih izama i naših ogavnih psovki) koje nas iz dana u dan muče i u zlo bacaju, u čemu opada i vjera, i ljubav i nada cijelog naroda, ipak mi kršćani - vjernici ne smijemo gubiti nade dok se god makar s teškim koracima i uz velike muke pa čak i sumnje, uspinjemo korak po korak prema kalvariji, gledajući na ljubav Boga koji nas s križa Golgote i iz uskrslog groba uvijek ljubi, potiče, vodi i čuva za Kraljevstvo Božje, i to već sada i ovdje. Čovjeku je u svakom vremenu potreban Bog, objavljen u Isusu iz Nazareta! Na to zapravo uvijek i neprestano upućuje sluga Božji o. Ante Antić i svojim životom, uzorom i pisanom riječju u svojim pismima.

On je u svim svojim djelima i riječima aludirao i na naše vrijeme i za današnje naše potrebe, a to i danas čini kad nas upućuje i pozivlje na sve duhovne obveze, težnje i želje našega nemirnog srca.

Prebogat je i ovaj 101. broj Glasila, već od prvog članka "Antićev štovatelj - novi šibenski biskup", pa preko temeljnog članka "O. Antić uzor u korizmi za duhovnu pripravu 2000. godine", da se iz-bjegne najveće zlo i katastrofa morala, života, obitelji i cjelokupnoga našeg hrvatskog naroda, a uz vijesti iz Vicepostulature kao i misli iz propovijedi s 26. obljetnice prijenosa tijela Sluge Božjega s Mirogoja u kriptu MB Lurdske; na koricama Glasila zauzmite se i vjerom i dušom i

"Antićev '97" u znaku djelatnika na kauzi u Rimu

Zajedno se nalazimo, dragi čitatelji, s ovim 101. brojem Glasila na pragu trećeg tisućljeća naše vjere i kršćanske povijesti koje u duhovnoj pripravi za Veliki jubilej - 2000. GODINA - očekuju da se već u ovoj korizmi intenzivnije uključimo u naš duhovni život i rast po muci, smrti i uskrsnuću Kristovu, a on je među nama živ, realan i nazočan u svakoj svojoj Božanskoj riječi i svetim otajstvima spasenja koje primamo kao hrani vječnoga života - posebno u vrijeme korizme i Uskrsa. S tog gledišta, gotovo sigurno, glasilo "Dobri otac Antić" može nam po svome Sluzi Božjemu biti hrana našemu duhovnom životu i lijek za ozdravljenje naše vjere, morala, mladosti, obitelji i društva.

Makar zbog brojnih nepogoda u našem društvu (materijalizma, nevjere, ostataka ateizma, sekularizma, korupcije i inih drugih izama i naših ogavnih psovki) koje nas iz dana u dan muče i u zlo bacaju, u čemu opada i vjera, i ljubav i nada cijelog naroda, ipak mi kršćani - vjernici ne smijemo gubiti nade dok se god makar s teškim koracicima i uz velike muke pa čak i sumnje, uspinjemo korak po korak prema kalvariji, gledajući na ljubav Boga koji nas s križa Golgote i iz uskrslog groba uvijek ljubi, potiče, vodi i čuva za Kraljevstvo Božje, i to već sada i ovdje. Čovjeku je u svakom vremenu potreban Bog, objavljen u Isusu iz Nazareta! Na to zapravo uvijek i neprestano upućuje sluga Božji o. Ante Antić i svojim životom, uzorom i pisanim riječju u svojim pismima.

On je u svim svojim djelima i riječima aludirao i na naše vrijeme i za današnje naše potrebe, a to i danas čini kad nas upućuje i pozivlje na sve duhovne obveze, težnje i želje našega nemirnog srca.

Prebogat je i ovaj 101. broj Glasila, već od prvog članka "Antićev štovatelj - novi šibenski biskup", pa preko temeljnog članka "O. Antić uzor u korizmi za duhovnu pripravu 2000. godine", da se iz-bjegne najveće zlo i katastrofa morala, života, obitelji i cjelokupnoga našeg hrvatskog naroda, a uz vijesti iz Vicepostulature kao i misli iz propovijedi s 26. obljetnice prijenosa tijela Sluge Božjega s Mirogoja u kriptu MB Lurdske; na koricama Glasila zauzmite se i vjerom i dušom i

ivotom da vam "Antićevi '97" bude za što veću duhovnu korist i blagoslov po zagovoru Sluge Božjega koji mnoge vodi Kristu a i obogaćuje duhovnim i tjelesnim zdravljem za što uzvišeniji i ljepši život u Bogu i s braćom ljudima na zemlji.

Ovogodišnje "Antićevi '97", pročitajte u programu, bit će zaista u znaku velikih djelatnika na kauzi sluge Božjega u Rimu koji djeluju pri Svetoj Kongregaciji za proglašenje svetih, a to su vanjski suradnik dr. fra Marko Mrše i generalni postulator Franjevačkog reda fra Luka M. de Rosa; oni će dati posebni udio proslavi 32. obljetnice svete smrti sluge Božjega.

Sve u svemu, duhovnim gradivom bogato je opskrbljen i ovaj 101. broj Glasila; doduše još mu je skroman papir, ali ipak za sve čitatelje dobar, koristan i plodonosan. Očekujemo, doista, za iduće brojeve i vašu veću pomoć. Svatko može glasilo pomoći bilo suradnjom, bilo svojim novčanim doprinosom za troškove i glasila i Vicepostulature, ili samim širenjem lista među one koji ga ne čitaju ili čak ni čuli nisu za njega.

Nudimo vam ga, dragi čitatelji, da vam život po Sluzi Božjemu postane bogatiji i sretniji.

U tomu Vam svima želimo blagoslovu i svetu korizmu s usklikom SRETAN USKRS!

Urednik

MILOST USKRSNUĆA

Milost svetog Uskrsnuća neka Vas učini da ne živite više vi nego Isus u Vama! To molim za Vas. Niste više svoji. Vi ste Kristovi. Dakle, Njegova ljubav Vaša ljubav, Njegovo trpljenje Vaše trpljenje, Njegov život Vaš život!

AP, III/35,79

Fra Ante Antić

Mons. ANTE IVAS

ANTICEV ŠTOVATELJ -

NOVI ŠIBENSKI BISKUP

Još od smrти pok. šibenskog biskupa dr. Srećka Badurine († 19. 9. 1996.), kojega je šibenska biskupija s tugom i molitvama oplakala, molila je ista šibenska Crkva za imenovanje svoga novog biskupa. I konačno, 5. veljače 1997. stigla je radosna vijest iz Vatikana od svetoga oca Ivana Pavla II. da je ispraznjenu biskupsку katedru u katedrali sv. Jakova u Šibeniku podario imenovanjem mons. don Ante Ivasa za novog biskupa ove drevne biskupije.

Mons. Ivas je vršio službi generalnog vikara i bio je dijecezanski upravitelj šibenske biskupije do imenovanja, a ujedno je vršio i službu župnika u župi Zatonu, mjestu sluge Božjeg o. Ante Antića. Njegovo imenovanje za biskupa došlo je u vrijeme 700. obljetnice djelovanja šibenske biskupije.

Novi biskup mons. Ivas kao rođeni sin svoje biskupije, rodio se 26. 12. 1939. u Vodicama, za svećenika je bio zaređen 5. 7. 1964., a svoje pastoralno župno djelovanje s izvanrednim duhovnim vodstvom i uspjehom obavljao je u Šibeniku, Njivicama, Grebaštici, Murteru, Betini i Zatonu-Raslini; uvijek i u svemu odan svetoj vjeri, Crkvi, svećenstvu i vjernicima za kraljevstvo Božje, što je i glavni razlog da su ga pastoralni kler kao i redovnici i redovnice biskupije s izrazima oduševljenja i zahvalom Bogu i Crkvi radosno i ponosno prihvatali kao svoga biskupa, koji je izrastao nakon slavnih imena šibenskih sv. mučenika, svetaca, biskupa, isповједnika i vjernika, ukrašen duhovnim snagama vjere i evangelja što sjaje na licu i na dlanovima novome biskupu Krešimirovoga grada.

Mons. Ante Ivas se u pastoralnom životu posebno odlikovao i kao štovatelj sluge Božjeg o. Ante Antića. Po dolasku za župnika u Antićev Zaton, u nekoliko

Kod posvete obnovljene crkve sv. Roka u Zatonu, kad su održani i "Antićevi dani" (od 22. do 26. prosinca 1995.) vlč. župnik don Ante Ivas je prije posvete predao ključeve obnovljene crkve nezaboravnom o. biskupu pok. mons. Badurini, ne nadajući se da će on ove godine primiti ključeve kao biskup svih župa svoje biskupije

navrata s o. vicepostulatorom je isticao da sav svoj župni i pastoralni život i rad postavlja u ruke i zagovor Sluge Božjega, a svoje djelovanje kod duša na način rada i žara vjere o. Ante Antića, tj. po uzoru samoprijegora i ljubavi Sluge Božjega. I doista cijeli je Zaton zasjao ne samo obnovom veličanstvene crkve sv. Roka već i duhovnom obnovom vjerskoga života po samopožrtvovnom vjerskome i župničkom životu i radu mons. Ivasa, kome je pomagala i svetost i zagovor o. fra Ante Antića.

Kao župnik Zatona don Ante se često zanimao i molio za sretan uspjeh rada na kauzi Sluge Božjega, a po župnim mogućnostima on stiže i u Zagreb među suradnike Vicepostulature. Kod znanstvenih simpozija o dobrom ocu Antiću on osobno uza sve odgovorne dužnosti u

U obnovljenoj crkvi u Zatonu kod pozdrava o. biskupa pok. mons. Badurine naglašena je bila i duhovna obnova s "Antićevim danima" pred posvetu crkve, a te dane poželio je u više navrata pok. biskup o. Srećko Badurina

župi radosno uspijeva da prisustvuje i sluša predavanja o ocu Antiću, intervenira i čestita, dok u župi širi glas o Antićevoj svetosti uprisutnjujući i organizirajući (1994. i 1995.) "Antićeve dane". Nakon imenovanja za biskupa - kako reče poslije o. vicepostulatoru - on želi da o. Antić što prije od Crkve bude proslavljen blaženim i svetim, kako su to željeli i molili njegovi predšasnici mons. Arnerić i mons. Badurina, da šibenska biskupija s o. Antićem zažari vjerom, životom i ljubavlju za potpunu kršćansku stvarnost šibenske nove povijesti na pragu trećeg tisućljeća kršćanskog svijeta.

Dok u ime svih štovatelja sluge Božjega o. Antića iskreno čestitamo mons. Anti Ivasu na daru, imenovanju i posvećenju za biskupa šibenske Crkve i dok molimo za Božji blagoslov u njegovoj odgovornoj biskupskoj službi Crkvi i narodu Božjem, dotle, također, želimo da Gospodin Bog po zagovoru svetih i po molitvama svih štovatelja Sluge Božjega ostvari u Duhu Svetom sve pothvate, žrtve i samoprije-gorne želje mons. Ivasa za procvat i uzdignuće šibenske biskupije.

Vicepostulatura čestita novom biskupu s molitvama za Božji blagoslov i milosti kod vođenja i upravljanja šibenskom Crkvom - biskupijom.

*Fra Vladimir Tadić
vicepostulator*

U ČEMU SE SASTOJI KORIZMENO VRIJEME?

S pomoću Božjom započeli smo svetu Korizmu. Sve je vrijeme sveto i spasosno. Crkva Sveta hoće da se duhovno obnovimo i spremimo kako ćemo biti dostojni slaviti najveća otajstva našega spasenja. U tu svrhu je i naredio ovo sveto vrijeme i sve razne pobožnosti koje dolaze u svetoj korizmi.

Kroz ovo sveto vrijeme pokažimo Kristu svu našu ljubav, svu našu zahvalnost i da Mu zasvjedočimo, da samo Njemu pripadamo. Zato moramo u duhu Svetе Crkve ovo sveto vrijeme i sprovesti i suočiti sa Svetom Crkvom i sa Božanskim Zaručnikom i našom Nebeskom Majkom.

Ovo je vrijeme duhovne obnove, duhovnog čišćenja, umiranja svemu što nije Kristovo, da s Njime uskrsnemo na novi život.

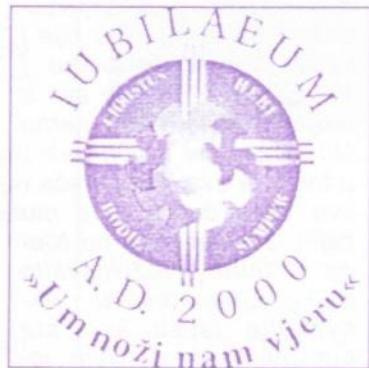
AP, III/36,56

Fra Ante Antić

Otac Antić uzor u korizmi

Priprava Crkve za proslavu Velikog jubileja, 2000. GODINE KRISTOVOGA ROĐENJA kao i Njegove božanske nazočnosti u svijetu, započela je s molitvom svetoga oca Ivana Pavla II. kada je na početku liturgijskog vremena Došašća (adventa 1996.) Sveti Otac pozvao sav katolički svijet i brojne kršćanske zajednice nekatalika, na što savršeniju i sveopću duhovnu obnovu života i apostolskog zalađanja da cijelo čovječanstvo po istinskom kršćanskom životu i apostolatu spozna osobu Isusa Krista, Vječnu Riječ Očeva, Sina Božjega, Spasitelja i Otkupitelja ljudskoga roda, za što spremniji i dublji život s Bogom u našem životu i svijetu, kao i što savršeniju i djelotvorniju ljubav Božju u suživotu s braćom ljudima, svojim bližnjima.

Ova apostolska velika želja i budnica Svetoga Oca treba se kroz veliku trogodišnju trodnevnicu (1997., 1998. i 1999. začeti, roditi i pred svijetom ostvariti u Crkvi po čitavome svijetu, u svakom kršćanskom srcu i duši, da bi se svi ljudi i narodi svijeta iskreno i zdušno oduševili za što potpunije slavljenje i "čašćenje Boga i za uzveličanje vjere" u svome živo-

tu, obitelji, djelovanju i radu. To Sveti Otac, kao Kristov Namjesnik na zemlji, nadahnuto piše, tumači i razglaba u svom natpastirskom i apostolskom pismu i pobudniti "*Tertio millennio adveniente - Nadolaskom Trećeg Tisućljeća*" gdje stoji zapisano i protumačeno kako je za cijelo kršćanstvo ovaj Veliki jubilej *Vrijeme milosti i blagoslovjeni dan Gospodnjih*", dar Božje ljubavi kojom Bog ljubi sva stvorena i svaki život, a osobito čovjeka koga je stvorio na "sliku i priliku svoju" i koga je uzlijubio, uzdigao i otkupio u rođenju, životu, smrti i uskršnju svoga Jedinorođenca koji je postao čovjekom da svakog čovjeka uzdigne, spasi i proslavi po Duhu Svetom u zajedništvu s Ocem.

Kod svečanog otvaranja trogodišnje priprave, koja

na tri dijela po godinama pripada da se kršćanski svijet upozna s Trojedinim Bogom, Presvetim Trojstvom. Sveti Otac vruće želi da ova tekuća godina 1997. bude posvećena spoznaji Isusa Krista, koji je vječna Očeva Riječ i Spasitelj svijeta; iduća i nadolazeća 1998. godina da bude posvećena Trećoj osobi Presvetog Trojstva, Duhu Svetome, vječnoj Ljubavi u Ocu i Sinu, koji je nazočan u djelu božanskog posvećenja i posinovljenja čovjeka, a godina 1999. da se ostvari u našoj spoznaji Prve osobe Presvetog Trojstva, Boga Oca "koji je na nebesima", kako molimo u Očenašu, a On nas po svom vječnom i jedinom Sinu i Duhu Svetom poziva na naše cjelovito obraćenje po sakramentu sv. ispovijedi (pokore, pomirenja s Bogom i ljudima), što uvijek donosi božansku novost u našem kršćanskom životu, novost u snazi duhovnog obraćenja i ponovnog života vjere u našem pozivu, bez čega u nama ne može biti ni porasta milosnog života u duši, kao ni autentičnog naviještanja evanđelja o Kraljevstvu Božjem.

Stoga i sveto liturgijsko korizmeno i pokorničko vrijeme koje je, doista, po

Kristovoj ljubavi prema čovjeku i njegovoj božanskoj riječi kao i po pobožnosti ma križnoga puta, muke, smrti i uskrsnuća, te ustvari i najdublje i najintenzivnije vrijeme propovijedanja i upoznavanja Kristove ljubavi za spasenje svakog čovjeka - treba svaki vjernik - kršćanin iskoristiti za svoj što dublji vjernički život i odnos s Bogom po Isusu Kristu, za što savršeniju svoju vjeru, nadu i ljubav prema Presvetom Trojstvu, u kojem smo kršteni i postali članovi Crkve, djeca Božja i baštinici vječnoga života; a k tome cilju i putu, koji vodi k slavlju Velikog jubileja 2000 godine Kristove božanske i sakramentalne naznačnosti među njegovim vjernicima i sljedbenicima na zemlji, može nam na najbolji i najsretniji način pomoći uzvišeni primjer ljudskog, kršćanskog, redovničkog i svećeničkog života kako ga je živio i ostvario dobri i vjerni sluga Božji o. Antić.

O. Ante Antić je sav svoj život, posebno u vrijeme svete korizme, posvećivao i koristio da se u njemu, u njegovu srcu i duši kao i svim njegovim djelima ostvari živa naznačnost i slika Isusa Krista. Sam je za sebe i sebi stavio za svoj imperativ i geslo života koje je do savršenstva izvršio i ispunio, a glasilo je: *ISUS ME MORA IMATI SVEGA, I TO ON SAM!*" (AS, I,3). Radi toga će o. Antić sve činiti i djelovati po ovoj želji svetog oca Ivana Pavla II. za našu pripravu nadolazećem Velikom jubileju sv. vjere i Crkve - za sve-

stranju svoju izgradnju u spoznaji Isusa Krista i životu po Božjoj volji da uzljubi braču ljudi i dovede ih do Isusa i njihova spasenja i pomirenja s Bogom. Želeći da svatko od ljudi, koji su ga tražili, posjećivali i koje je duhovno vodio, postanu slika Kristova u vlastitoj duši, ovako je poučavao svoje penitente: "Zar nije i sada Isus Vaše blago i Vaša ljubav? Pustite sve u njegove svete ruke i vjerno Mu služite, jer to On traži i u tome je sva Vaša sreća i sve vaše dobro. Sve mu dajte, žrtvujte i sve od Njega primite. Proživljavajte muku Gospodinovu. Zahvaljujte Isusu kad ste ponizeni, zapostavljeni, ignorirani, dužnostima opterećeni. U tome gledajte

svetu volju Božju i duhovnu sreću. Biti sličan Isusu po križu!" (AP, II/24,46).

I doista, sluga Božji o. Antić je idealni uzor i primjer za duhovnu pripravu u korizmenom vremenu da prihvatimo poziv Svetog Oca pape za spoznanje Isusa Krista kao i naše istinsko obraćenje Kristu i to već ove korizme, kad nas o. Antić ovako poučava: "Isus Krist više je ljubio svoga Nebeskog Oca, Njegovu slavu i čast, nas, naše dobro, naše spasenje nego sebe i svoj vlastiti život. Iz ove velike, jedino prave ljubavi, On je postao čovjekom, uzeo na sebe sve ljudske nevolje, trpio siromaštvo, progonstvo, prezir i najsramotniju smrt. Sve mu se ovo činilo malo iz preve-

"On je dao sama sebe za nas, da nas otkupi od svakog bezakonja i da očisti za se narod, koji mu pripada, koji revnuje za dobra djela. Ovo govori i opominji! I kori sa svom ozbiljnosti! Neka te nitko ne može prezirati!"
(Tit 1,14-15)

like ljubavi kojom je prema nama izgarao. Da udovolji ovoj žarkoj ljubavi, zato je ostao s nama u Sakramantu olтарa i svakome se daje u svestoj Pričesti.

Što On hoće svim tim? Da On bude u nama, a mi u njemu, da živimo Njegovim božanskim životom. Zato od nas On traži da ga često - svaki dan - primamo i da rastemo u Njegovu božanskom životu.

U ovom sjedinjenju duša nalazi pravi svoj život, ispunjenje sviju svojih svetih težnja i čežnja, pravu radost i mir, te konačno blaženstvo" (AP, III/ 13,15).

I, usuđujemo se kazati, zahvaljujući Kristovu Namjesniku na zemlji, Papi, koji svim silama uma i srca predvodi Crkvu prema "nadolazećem trećem tisućljeću" kršćanske naše povijesti, da nam je Sluga Božji naša puna sigurnost obnove i procvata naše vjere, nade i ljubavi, a time idealni putokaz po svojoj svetačkoj dobrohotnosti i revnosti za veću slavu raspete Kristove ljubavi na križu kao i po uskrnuću u našim dušama.

Te, konačno, dodajemo da ćemo i u našim budućim brojevima za proslavu svete Jubilarne 2000. godine produbljivati svoj kršćanski život po odnosu Sluge Božjega prema Presvetom Trojstvu na način življjenja vjere, odanosti i ljubavi o. Antića prema Bogu Ocu, Bogu Sinu i Bogu Duhu Svetome, kao i kroz pisano ostavštinu koja je prebogata u pismenoj ostavštini dobroga i vjernoga Sluge Božjega fra Ante Antića.

Fra Vladimir Tadić

I u sobi sluge Božjega
o. Antića njegova
ispovjedaonica,
za kojom je dobri otac
Antić tisuće i tisuće
duša pomirio s Bogom
te i pozivom za
dostojan i pravi život,
kao da nudi i ovom
mladom Zagrepčaninu
utihu prema
cilju dobrote

*Mom
dobrom
ocu
Anti
Antiću*

O, kako mi srce zaigra
Kada Ti dolazim u pohod,
O, kako mi oči zasuze
Kada Ti na grob dođem;
O, kako mi misli polete
Što da Ti opet tiho šapnem...
I onda... od sve te tišine
Ja se smetem...

Ulazeć u sobu Tvoju,
ja zanijemim
Dok promatram i gledam
sliku Tvoju,
Na koljena se bacam,
ponirem i padam
I šuteći duboko - tako dugo
Sve ti govorim, ponavljam - molim;
Mislim da si mi Ti
najbolji čitač mojih misli
I ništa Ti ne trebam reći...
I Tvoji mi odgovori
svi na pamet slete!

Tvoja je soba zaista jedna mala tajna
Ne znam otkud ti zidovi
toliku ljepote kriju;
Ali znam, da me već dugo nije
ništa duboko obasjalo
kao Tvoje, moj dobri oče Antiću,
Tajanstveno svjetlo!

Marija Tolić

Otac Antić molitelj – Učitelj molitve

Naslov rada može na prvi pogled obećavati daleko više nego što će sam rad uspjeti pružiti, pa stoga želim već na samom početku istaknuti prostor u kojemu sam se pozabavio tom temom.

Što se tiče našeg ljudskog poziva na molitvu, Valja imati na umu da je veoma smiono upustiti se u analizu i proučanje dubine molitvenog života i iskustva molitve neke osobe, jer to u konačnici znači dotaknuti ono najdublje iskustvo osobe u njezinu suživotu s Bogom i s ljudima. I nigdje tako živo, zbiljski i tako očito ne naslućujemo i ne otkrivamo misterij neke osobe kao onda kad s otvorenosću i sa svetom razumnalošću stanemo pred molitveno iskustvo te osobe. Zato o tom iskustvu treba govoriti sa strahom i drhtajem jer to je upravo najsvetiji prostor i dubina misterija svakoga čovjeka. Pred misterijem je pak temeljni stav šutnja koja vapije za nastanjenošću. I što god čovjek dublje prodire i uranja u taj misterij, odnosno što se poučljivije i željnije otvara misteriju, to više doživljava kako je to ipak zbilja koju možemo samo naslutiti, nikako do kraja izreći i opisati.

dr. fra Nikola Vukoja spreman je vječno i predano govoriti No, ta zbilja u isto vrijeme povlači za sobom i dotiče misterij u nama. **i pisati o savršenstvu molitve oca Antića** Smatram da to s punim pravom možemo i trebamo reći i kad je riječ o molitvenom iskustvu sluge Božjega o. Ante Antića. Što mu se čovjek više pri bližava, to više otkriva njegovu dubinu i neiscrpivost, doživljava kako ga to njegovo molitveno iskustvo sve više zahvaća i povlači za sobom.

Drugo što bih na početku želio istaknuti jest to da sam se u ovom istraživanju ograničio samo na Antićeve pisma koja je Vicepostulatura tako lijepo prikupila i složila. Pregledao sam i Antićeve životopise, ali sam pažnju posvetio njegovim pismima. Gotovo da nema pisma u kojemu se Antić ne dotiče molitve, u kojemu kao nešto najdragocjenije drugima ne obećava svoju molitvu ili se i sam povjerava molitvi drugih. Kad i ne spominje molitvu izričito, ipak su sva pisma nastala u ozračju molitve i odražavaju čovjeka koji je sav prožet duhom molitve. Tako možemo reći da su sva njegova pisma nastala u ozračju molitve jer to jest i Antićev životni prostor. Molitva je tako duboko prožimala cijelo njegovo biće pa bismo i za njega mogli reći ono što Čelanski kaže za sv. Franju: "Nije se samo činilo kao da svim svojim bićem moli, nego kao da se sav pretvorio u molitvu."

Rad ćemo podijeliti u nekoliko dijelova u kojima ćemo nastojati naznačiti temeljne oznake Antića molitelja i učitelja molitve kako ga susrećemo i doživljavamo u njegovim pismima.

1. Duh molitve dar je Božji

Proučavanje Antićevih pisama sa stajališta molitve veoma zorno pokazuje da o. Antiću nije bilo prije svega do toga da druge nauči nekim molitvenim formulacijama i metodama, nego da drugima pomogne da steknu duh molitve. Kad netko nauči neke molitve ili svlada neke metode molitve, to još ne znači da je naučio i moliti, jer istinski duh molitve ne da se posve pretočiti ni u jednu formulu ili metodu molitve. Nije teško naučiti neke molitve ili me-

tode molitve, ali je veoma teško otkriti pravu molitvu i dati se povesti za njezinim dubokim dinamizmom do pravog izvora i uvira molitve, a to je Duh Božji koji čovjeka ispunja duhom molitve.

Očito je iz Antićevih pisama da on u sebi i u drugima uvijek promatra djelovanje Duha Božjega, pa je duh molitve za njega prije svega dar Božji, dar kojim Bog pojedince dariva. To uvjerenje Antić osobito iskazuje time što stalno moli, a i druge potiče na to da taj dar treba izmoliti. Osobito često potiče da se snažno moli za tri teologalne kreposti jer one su životno ozračje prave molitve.

Što za njega znači biti prožet molitvenim duhom, možemo spoznati iz njegova priznanja koje postaje i savjet: "Najviše prosim od Boga da mi udijeli milost svoje svete prisutnosti. Da svaki koji dođe k meni, ne nađe mene nego Isusa. Kad otidu od mene, neka budu puni Isusa i Duha Svetoga." Antić često potiče kako se valja i truditi, proučavati, koristiti se molitvenim iskustvima drugih, ali nikada ne zaboraviti da je to ponajprije dar Božji pa za njega treba redovito moliti i zahvaljivati na njemu.

Kao osobito ozračje i motivaciju u kojima raste duh molitve Antić često spominje zbilju da bez Boga i bez njegova Duha u duhovnom životu ne možemo ništa postići, a osobito ne možemo napredovati u spoznaji Boga i u vršenju njegove svete volje. Iako on to ima duboko i živo na umu, ipak se on ne zaustavlja na toj negativnoj strani te velike zbilje naše ljudske krvnosti i nemoći, nego mu je daleko važnije priznavati i isticati da u Bogu i s Bogom sve možemo.

On ovako opisuje čovjeka molitve, čovjeka u kojem je živ duh molitve: "Duša bi htjela sve dati Gospodinu i sebe žrtvovati za njegovu ljubav, sve što nije za Boga, ne veseli je niti smiruje. Duša ima samo jednu veliku želju: ljubiti Isusa, izgubiti se u Njemu, sjediniti se s Njim i biti mu slična po križu, trpljenju i pokori. Duša je najmirnija i najzadovoljnija kada u poniznosti i prezuru sebe kleči i moli pred tabernakulom. Htjela bi tamo dugo biti, ali je zove dužnost vani. Nosite Isusa u svom srcu i svagdje ga imajte i klanjajte mu se."

Iako on preporučuje i određene molitvene formulacije, vrlo često dariva i kratke molitvene uzdahe, on u svojim pismima ipak najviše radi oko toga da u svojim penitentima probudi želju za istinskim duhom molitve koji prožima cijelo biće i na neki način cijelog čovjeka čini molitvom. Imamo više prekrasnih opisa duha molitve od kojih ovdje donosimno ovaj: "U zadnje vrijeme primili ste osobitu milost i glad, žđ duhovnu za Gospodinom. Duša kao da više ne može živjeti bez Gospodina. Htjela bi mu dokazati svoju posebnu ljubav na mnoge i do sada sasvim nove načine ali ne zna ni kako ni kada ni gdje. Na svakom koraku, na svakom poslu, kod svake redovničke vježbe kao da novi valovi zapljuškuju dušu i ona sve više osjeća dublju, jaču žđ za Gospodinom. Čini joj se da sve što je do sada Gospodinu žrtvovala, dala, prinijela, da je sve, ama sve ništa prema onomu što bi htjela i željela prinijeti, žrtvovati, proslaviti Ga. I do sada je ona više puta rekla Isusu: Bože moj, ljubim Te! Gospodin moj i Bog moj! Sve je Tvoje moje, i Tvoja sam, Gospodine, sada i uvijeke. Sada to drugačije zvuči zvoni. Sada je ljubav nova, nešto tako drugo, kao da je samo jedna varnica iskočila iz Božanskog Srca Isusova i zapalila vašu dušu i srce. Sada se vi osjećati jedno s Božanskim Srcem..."

Taj se duh molitve, prema Antiću, osobito razvija i njeguje sakramentalnim životom koji natapa i sjedinjuje s Gospodinom i s molitvom koja pripravlja čovjeka za primanje sve većih milosti Duha Svetoga, te dnevno nošenje

Molitva
pobožna,
ponizna i
skrušena
uvijek
svijetli kao
najsvjetlijii
plamen
svjetiljke
pred Gos-
podinom i
rasvjetljuje
svaku tamu
duha i
smiruje sve
brige i
turobne
osjećaje
duše i
života

križa koje osposobljava i pretvara u savršenu zaručnicu Kristovu i njegovu pravu evanđeosku učenicu.

Kad govori o duhu molitve i o molitvi, Antić govori kao o prostoru u kojemu molitelj upoznaje Boga, ali upoznaje i samoga sebe jer tek u istinskoj spoznaji Boga molitelj može i samoga sebe stvarno upoznati i prihvati. Upoznati Boga za Antića znači prije svega upoznati njegovu milosrdnu ljubav. U tom smislu on veoma rado preporučuje da se, u franjevačkom duhu, promatraju "dobročinstva Božja u svom životu. To su časovi ljubavi".

Cilj molitve i cjelokupnoga duhovnog života, ono što označavamo i duhom molitve i pobožnosti, za Antića je puno i životno sjedinjenje s dragim Bogom, a to se najsigurnije i najbolje postiže savršenim sjedinjenjem s "Božanskim Srcem vršeći sve svoje dužnosti onako kako je Isus vršio volju oca svoga dok je boravio na zemlji". Tako se duh molitve stalno pretvara i preljeva u životno pitanje: Kako bi se Isus vladao na mom mjestu u ovoj pri-godi?

Takav duh molitve i istinska molitva osobito se hrani i njeguje duhovnim čitanjem svetog Evangelijsa, pa ćemo često naći savjet i poticaj u njegovim pismima: "Svaki ga dan čitajte koliko vam je moguće!"

Jedna od oznaka, ali to je ujedno i ozračje i preduvjet duha molitve i molitvenog života, jest i evanđeoska jednostavnost, upravo djetinje pouzdanje i oslonjenost na Boga. "U molitvi budite jednostavni kao dijete koje stoji pred svojim Ocem, koga ljubi, sluša i naslijede." Na drugom mjestu Antić pruža prekrasnu sliku te jednostavnosti i djetinjeg pouzdanja. "Budi maleno njegovo dijete koje ništa ne zanosi što je oko njega, ne uznose ga ljudski pogledi, hvala i ljudsko mišljenje. Ono ne misli na se, na svoje prvenstvo, odlike, niti se bavi promjenama oko sebe, ono ne zna za drugo nego za Oca..."

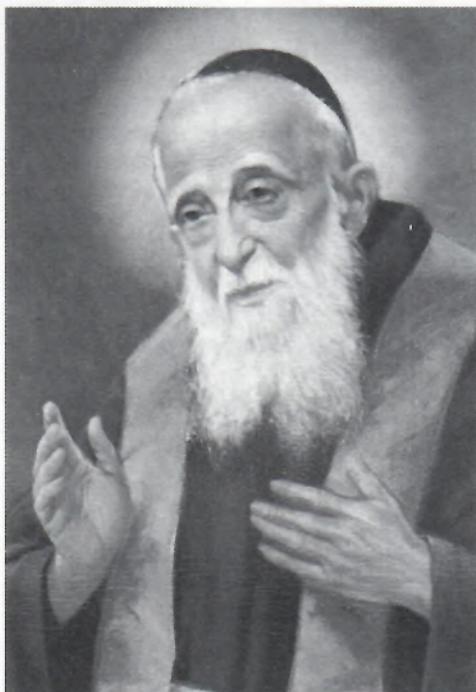
**Iskrena i
ustrajna
molitva
vjere uvijek
je svjetlo i
visoki znak
razgovora
duše
s Bogom;
ona je svjet-
lo i najveće
dobro za
život duše i
radost srca
vjernika -
čovjeka.
Svaki koji se
u molitvi
veseli svjet-
lu, teži za
uzvišenim
svjetлом
koje ga
prosvjetljuje**

Drugom zgodom opet potiče: "Duboko zahvalite ljubavi i milosrđu Presvetog Trojstva na svakom času vašega života i predajte mu se potpuno, velikodušno, spremno da više ne živate vi nego da on po Kristu Isusu, Gospodinu i Spasitelju našemu u vama živi. U toj ljubavi, od te ljubavi i po toj ljubavi živite, mislite, govorite, radite, trpite, žrtvujte se s Isusom za sv. Crkvu, sv. Družbu, za duše. Izgubite se u ljubavi Presvetog Srca Isusova i sv. Rana klanjanjem, poniznošću, ljubavlju i zaboravom sebe i svoga života, živeći u Isusu s Isusom i za Isusa. Preko dana često obnovite čin predanja, poklonstva Presvetom Trojstvu, čin vjere, podlaganje njegovoj sv. volji, ljubavi... Često obavite čin sjedinjenja s Presvetim Trojstvom, hvale, slave, predanja..."

Kroz molitvu i po duhu molitve čovjek može dozoriti do čudesne ostvarenosti osobe posve predane Bogu, kako je Antić opisuje u jednom svom pismu: "Vi na križu Gospodnjem... Isus hoće Vaše boli, trpljenje, poniženje i Vašu nemoć... Hvala mu! Pustimo se velikodušno, slobodno, s ljubavlju u Njegove svete ruke... Otac je... Ljubav je i kad se njegova ruka oteščava nad nama. Nema svetosti bez križa, bez prolića krvi. Vi je duhovno proljevate svaki dan. Ona se slijeva s dragocjenom krvi Spasitelja - postaje zajedno s Kristovom krvi sveta žrtva, čista žrtva, neokaljana žrtva. U Vama neka bude samo jedna misao: Bog. Samo jedna želja: ljubav. Samo jedan pogled i čežnja: jedinstvo s dragim Bogom." 17 A to će biti moguće samo u molitvenom ozračju, pa Antić potiče: "Sveta molitva neka bude vaša duhovna atmosfera."

(Nastavak u novoj broju Glasila)

SV. LEOPOLD MANDIĆ I SLUGA BOŽJI O. ANTE ANTIĆ

NEBESKI ZAŠTITNICI ZA NEROĐENU DJECU

Dok se nakon ovoga teškog i oslobođilačkog rata u slobodnoj i nezavisnoj našoj Hrvatskoj zemlji, koja će po integraciji djelova istočne Slavonije postati cjelovita, vodi već TV prepirke i žučljive rasprave u sredstvima društvenih i vjerskih medija - priopćavanja, da Hrvatski sabor dokine ili potvrди iz bivše komunističke ateističke Jugoslavije ZAKON O ABORTUSU koji je dozvoljavao ubojsvo i pomor ljudskog i nevinoga života još nerođenih u krilu majke, dotle nam je nedavno na Vicepostulaturu stiglo svjedočanstvo kako se sluga Božji o. Ante Antić i sv. Leopold Mandić nebeski zauzimaju za život koji je Božji dar očevoj i majčinskoj ljubavi. Svjedočanstvo o zaštiti života po zagovoru o. Antića i sv. Leopolda dostavila je baka djece koja su se rodila nebeskom pomoći i milošću Božjom po zagovoru naših svetih zaštitnika. Istom svjedočanstvu može i treba po želji bake stajati naslov: ZAŠTO SAM POSTALA ŠTOVATELJICA SLUGE BOŽJEGA OCA ANTIĆA?

Na kraju dopisa donosimo samo inicijale bake radi njezina zeta koji je tražio da mu njegova dobra žena izvrši abortus, a koji je po rođenju djece na putu k obraćenju Bogu i vjeri. Da se taj ubojica u svome mjestu ne raspoznaju izostavljamo naziv i mjesta i kraja, kako ga njegovi najbliži i ljudi ne bi gledali kao ubojicu i djece i hrvatskog naroda. Evo, u cijelosti svjedočanstva koje se čuva u Vicepostulaturi kao znak nebeske pomoći i zagovora svetih zaštitnika:

Kao vjerna štovateljica sluge Božjega o. Ante Antića ovim putem vam želim opisati kako sam molila i dobila milost Božju po zagovoru sluge Božjega o. Ante Antića.

Prije tri godine kćerka mi se telefonski javila sva shrvana, očajna što da uradi. Bila je trudna, a muž joj nije želio da rodi dijete koje pod svojim majčinskim srcem nosi, tjerao ju je da ga se nasilno riješi.

Kao majka i žena znala sam kako je to strašno i teško mojoj kćerkici koja je kršćanski odgojena, živjela i cijenila život, a također sam znala da joj kao majka moram pomoći. Pošla sam u grad k jednom dobrom svećeniku da ga molim za savjet i pomoći, a on, inače, pomaže ljudima u nevolji, savjetuje ih i moli za njihove potrebe. Meni je dao savjet da se molim sv. Leopoldu Mandiću sa 7 Zdravomarija. Ja sam kod sebe imala sliku dobroga sluge Božjeg o. Ante Antića jer sam čula da on svojim zagovorom i Božjom milošću pomaže ljudima u takvim teškim nevoljama i mukama života. Predložila sam (svećeniku) da će se moliti i sluzi Božjemu o. Antiću s 3 Očenaša, 3 Zdravomarije i 3 Slava Ocu. Sve to skupa molila sam iz dana u dan vjerujući u Božju pomoći - milost.

I zahvaljujući Božjoj pomoći po zagovoru sv. Leopolda Mandića i sluge Božjega

o. Ante Antića moje molitve su uslišane i sve se završilo najsjretnije; rodilo se zdravo i normalno dijete i mir se Božji povratio u njenu (kćerkinu) obitelj, a ja sam se i dalje nastavila isto moliti za sve svoje potrebe i poteškoće.

Početkom ove godine (1996.) moja kćerka je ponovno postala trudna i u blagoslovljenoj stanju, ali ponovno su nastali radi toga za nju još teži problemi i nesnosne muke. Muž joj je prijetio ubojstvom i prisiljavao ju je da se riješi nerođenog djeteta. No, kćerka to nije željela, ni htjela čak ni pod cijenu vlastitog života, jer on se je prijetio da će je slomiti, ako se stvar ne riješi abortusom, pobačajem - umorstvom.

Ovaj put sam se ja još usrdnije, vjerskije i ustrajnije molila voljenom i dobrom o. Ante Antiću da mi isprosi milost Božju i pomogne mi u mojoj teškoj nevolji u kojoj se nalazila moja kćerka.

TADA SAM ODLUČILA DA ĆU POSTATI NJEGOVA VJERNA ŠTOVATELJICA, AKO MI BOG NJEGOVIM ZAGOVOROM I POMOĆU USLIŠI MOJU MOLITVU.

I ponovno sam zahvaljujući zagovoru sluge Božjeg o. Ante Antića stekla Božju milost i moje su sve molitve uslišane za sreću i radost moje kćerke i njezina braka.

Iznenada će jedno dijete svojoj majci:
"Mama, gdje si me našla,
odakle sam došao k Tebi?"

Majka se začudi na veliko pitanje, te napola sakrivši plač i smijeh privinula je svoje čedo uz svoje grudi, odgovorila je: "Ti si mi bio - mamino srce - skriven u mom srcu i mojoj duši kao najdraža želja Božja."

O, kako teško zlo čine žene koje pobacuju (abortiraju) najveću ljubav svoga srca i najdražu želju vječnoga Boga - Stvoritelja
za životom svakog čovjeka

Samo moralna i antikršćanska sljepoča kao i zabluda um i srca mogu kod ljudi izglasati zakon nepravde i ubojstva (abortusa) ljudskoga nevinog i nerodenog života. Taj zločinački čin uvi-jek je zločin, grijeh i mržnja protiv Stvoritelja života; dok pred užasom i strahotom pobačaja razum s dušom i srcem ostaje za vječnost krvav i mrtav bilo kod oca ili majke - ili liječnika i osoblja, dотle sinovi i kćeri vlastitog naroda i Crkve, sva ubijena djeca u majčinu krilu, imaju pravo pred Bogom i Stvoriteljem na život i da pred vječnim Sucem Pravde traže osudu svakog zločinstva - ubojice!

Sve se sretno i radosno završilo. Rođen je dragi sin, a ja sam ostala zahvalna i učlanila se u vjerne štovatelje sluge Božjega o. Ante Antića.

Kao što sam već opisala moj zet dva puta nije želio da se rode djeca, htio je na silno da se ubiju prije rođenja, a sada kad su se rodila postao je ponosan na njih i na

svoju kršćansku ženu (moju kćerku) i jako sve sada voli.

Ja se i dalje molim za svu svoju obitelj, a posebno za zeta da se on odvrati od svoga zlog puta i stramputica i da se povrati i smiri u krilu Božjem.

Primite iskrene pozdrave od vjerne štovateljice Sluge Božjega!

A.B.

Osvrt i zahvalnost uredništva

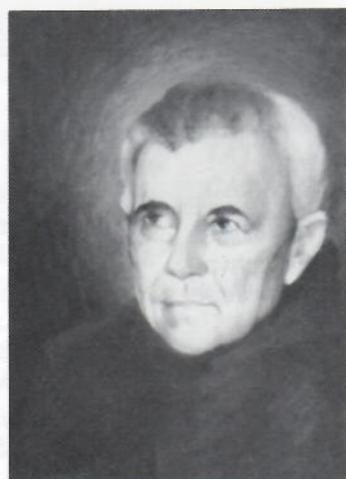
Vicepostulatura, poznato je, posjeduje više svjedočanstava o neobičnom zauzimanju Sluge Božjega protiv pobačaja - abortusa, te po njegovim zaslugama mnogi su rođeni - zahvaljujući o. Antiću - i žive na radost roditeljima, Crkvi, svojoj obitelji i svome narodu. Cijenjenoj i dragoj štovateljici A.B. zahvaljujemo te i sve njezine želje po svetim molitvama kod groba o. Antića prinosimo zagovoru Sluge Božjega. Također pozivamo, sve štovatelje da se stave na stranu života djeteta koje se ima roditi i želi živjeti životom Božjim, a Bog je jedini darovatelj naravnog i nadnaravnog života svakom čovjeku i nitko od ljudi (roditelja), pa ni sabori i parlamenti država, ne mogu imati snage, vlasti i moći da se suprotstave zakonu Božje volje i ljubavi prema životu nerođenih; i nikakav državni zakon u ustavu zemlje ne smije postojati koji bi (u ime lažne demokracije, slobode i neovisnosti) dozvoljavao i izglasao zakon za okrutno krvoproljeće i ubojstvo (abortus) nerođenih i nevinih ljudi. Takav zakon u našoj tek rođenoj Hrvatskoj bio bi strašnija katastrofa od najkravljeg rata kojeg smo imali, ali katastrofa svakodnevna, pilatska, biološka i tiha, koju, nažalost, još mnogi ne vide, ne shvaćaju i nisu je dovoljno svjesni pred osobnim strašnim prokletstvom, jer ubojice (vlastite djece) ne mogu biti baštinici Kraljevstva Božjega - vječnoga života.

Vicepostulatura

c. Ante Antić

4. ožujka, malo iz podneva, umro je pravedničkom smrću u samostanu Gospe Lurdske u Zagrebu čovjek Božji o. Ante Antić. Kako je živio tako je i umro - svetački, pravednički! - Pokojnik je bio povezan najtješnjim duhovnim vezama s mnogim članovima naše Provincije, a napose s mlađima, koje je imao prilike izbliza upoznati napose u Samoboru, kamo je rado dolazio na oporavak i odmor. Dok je bio zdraviji, rado je dolazio u naš samostan na Kaptol. Uvijek se za sve zanimao, a posebno za mladež i njezin napredak. Čini se da je život i djelovanje naše Provincije živo pratio kao što je pratio gibanja i nastojanja svoje Provincije.

Svi koji su ga izbliza poznavali i pratili njegov život, smatrali su ga pravednim i svetim redovnikom. Mnogo je slučajeva, u kojima je o. Antić pred svojim duhovnim pacijentima zasjao kao rijedak karizmatik; to su pojedinci doživljavali samo onda kada bi

mu pristupali bez one ljudske radoznalosti kojom pristupaju ljudima Božjim kakav je bio o. Antić. Kad smo od njega iskreno, prostodušno i ponizno htjeli čuti riječi utjehe, poticaja, savjeta i duhovne pouke, onda je redovito postupao s posve mašnjom sigurnošću i jasnoćom suda; prodornošću karizmatika je razlučivao duhove, bez teškoće razlikovao ono Božje od đavolskoga; odgovarao je na pitanja koja smo istom imali u pripravi da mu ih postavimo; čitao je ono što je u

najtajnjim dubinama duša zapisano; postavljao je s najvećom sigurnošću jasne dijagnoze nezdravih stanja pojedinih duša i određivao terapije. S dušama i za duše, koje su se povjeravale njegovu duhovnom vodstvu, on je živio i susjećao. Takav je bio prema onima, koji su se na nj stalno kroz duže vremena obraćali, ali i prema onima koji su mu došli samo prigodice. Nikada se nije pokazivao nestrljivim, nikada nije bio odsutan duhom ili nezainteresiran za pojedince i njihove duhovne, pa štovišće, i za njihove materijalne potrebe.

U duhovnom vodstvu nije volio "ptice selice", tj. takve koji su mu dolazili u svojim duhovnim teškoćama, pošto su o istim problemima i teškoćama već raspravljali sa svojim redovitim isповједnikom ili duhovnim vođom, pa su se na nj obraćali u nadi da će od njega nešto drugo čuti, što će im više odgovarati. Ovakve bi upućivao, da se vrate svom redovitom ispov-

o smrti o. fra Ante Antića

jedniku, naglasujući, da je dotični za njih primio milost koju im je Gospodin pripravio i koju im je spremam dati.

O. Antić je bio divna franjevačka duša. Uvijek vedro raspoložen, prema svakom prijazan, sa svakim ljubežljiv, u svemu jednostavan, zaista evanđeoski siromašan. - Njegovu interesnu sferu je ispunjavao Bog i duše koje traže Boga i njegovu ljubav. O svjetovnim stvarima i suvremenim događajima kao da i nije vodio nikakva računa, o njima kao da nije ništa znao reći. - Da bi što više mogao učiniti za slavu Božju i da bi mogao što bolje poslužiti dušama, neprestano se zanimalo za napredak teološke znanosti, neprestano je, koliko mu je to dopuštala isповjedaonica i bolest, čitao i studirao. Kao vođa, učitelj i liječnik na putu spasenja i posvećenja nastojao je biti svestrano upućen u sve ono što je zasijecalo u područje duhovnog vodstva i što bi mu na bilo koji način u tu svrhu moglo dobro poslužiti i taj teški posao olakšati. Zanimalo se napose za psihologiju, a poseban je interes pokazivao za bolesne pojave na području duševnoga života. Tako se zanimalo napose za ona poglavila neurologije i psihijatrije na kojima je kao obradivač ljudskih duša mogao naći korisnih i nužnih saznanja. Kako najzamašnije po-

dručje duhovnog života kod pojedinih duša predstavlja krepst sv. čistoće, bavio se, koliko mu je to bilo potrebno, i problemima seksualnoga života, ukoliko su oni važan faktor u provođenju zdravoga duhovnog života

I naša redovnička zajednica je mrtvo tijelo o. Antića na Mirogoju ispratila na posljednje počivalište, a braća klerici su pod ravnjem svoga magistra o. Zorislava Lajoša kod mrtvačnice otpjevali antifon "O sanctissima anima", kako ju je uglazbio P. Pier Battista da Falconara. A kod otvorena groba su otpjevali još jednu nadgrobnicu. 9. ožujka je o. provincial prigodom zadušnica u crkvi Gospe Lurdske u Zvonimirovoj ulici u čast velikom Pokojniku održao posmrtni govor, koji je u cijelosti objavljen u Obavijestima Provincije.

Zapis provincijske kronike dostavio Vicepostulaturi mp. dr. fra Bonaventura Duda

Za nebeski rođendan oca Antića

(u prigodi
32. obljetnice smrti)

*Kad mu se srce ponizno
u žedi vječnoj za Bogom
na izvor zlatni spustilo,
sjaj Božjeg lica mu je planuo.*

*Uronjen bijaše u Boga
iskustvom Božje intime;
potičuć sve nas za nebom
na beskrajne hvale - zahvale.*

*On nas ne dijeli od ljudi,
već nas sa sobom predvodi
do ljudskih teških oblaka,
da ih u Isusu ljubimo.*

*Vođen po Duhu Svetome,
pronicavo je gledao
sva srca, pute i kobi oblačne,
dižući duše iz smrti.*

Zg., CJ

Papa stiže u Sarajevo

Sveti otac Ivan Pavao II. posjetit će 13. travnja 1997. Sarajevo, a time napačenu ratom Bosnu i Hercegovinu. Bio je to njegov apostolski naum mira i ljubavi još 1994. kada se Papa svrstao na čelo istinskih mitrovaca svijeta, koji su nošeni vjermom, pouzdanjem, molitvom i ljubavlju, sve pokušali da se zaustavi najteže ratno krvoproljeće protiv nevinih i pravednih ljudi koji su zločinački ubijani i prisilno istjerivani sa stoljetnih svojih ognjišta od velikosrpskih agresora - okupatora. U samoj Vrhbosanskoj (Sarajevskoj) nadbiskupiji - prema statistikama - od 528.000 katolika Hrvata ostalo je tek 125.000, a u Banjalučkoj biskupiji zločin istrebljenja katolika Hrvata je još deset puta veći.

Dao Gospodin da od strane svih vjernika - kršćana pohod Svetog Oca u Sarajevu bude kroz cijelu korizmu praćen svagdanjom našom molitvom, pokorom i obraćenjem, da se Bog smiluje za strašna zločinstva i u Hrvatskoj i u Herceg-Bosni, te da se po želji žrtvi i ljubavi Svetog Oca vrate u sva ratna prostranstva istinski Božji mir, pravednost, pomirenje, ljubav i blagoslov.

S tom nakanom, ako nam bude omogućeno, u molitvama pozdravimo u Sarajevu dolazak svetoga oca Ivana Pavla II. kako smo ga 1994. (10. i 11. rujna) s milijunskim pozdravima dočekali i pozdravili i u našem bijelom Zagrebu.

a.t.

Sveti otac Ivan Pavao II.
u vrijeme strašnoga rata
koji je u Hrvatskoj kao i
Bosni i Hercegovini
odnio na stotine tisuća
nevinih života
uzdizao je neprestano
svoj glas
**NEKA PRESTANE RAT
I POČNE MIR!**

Mladi otac shrvan od boli nad grobom svoga sinčića,
koji je ubijen od granate dok se igrao na ulici grada,
moli za oprost svima onima "koji ne znaju što čine!"

HRVAT U ČILEU NOVI SLUGA BOŽJI

Hrvatski naš novi Sluga Božji (lijevo na slici) primio je 1964. veliko odlikovanje ORDEN Sv. SILVESTRA od pape Pavla VI. za izvanrednu i besplatnu službu siromašnim bolesnicima, a odlikovanje je izručio nadbiskup mons. Franjo de Borja (na slici desno). Slična visoka odlikovanja Slugi Božjemu radi njegova kršćanskog djelovanja i života dodijelili su predsjednik Čilea, Medicinska akademija i mnoge druge državne visoke ustanove

Dr. Anton Rendić (Antonio Rendić - Ivanović), rođen u Sutivanu (10. 1. 1897.) na otoku Braču, a kao dijete od 4 godine odselio se s roditeljima, kao mnogi Hrvati s dalmatinskih otoka, u daleku zemlju Čile, koju oblijeva Tih ocean. Završivši medicinski fakultet i stekavši naslov doktora, dr. A. Rendić sav svoj život i svoju profesiju liječnika posvetio je liječenju najsiromašnijih bolesnika koji mu nisu imali čime platiti.

Pun ljubavi i vjere prema Bogu dr. A. Rendić je vjerovao i gledao kako kod pomoći siromašnih bolesnika pruža pomoći i samom Isusu, prema Isusovim riječima: "Što god ste učinili jednom od ove moje najmanje vraće, meni učiniste" (Mt 24,40). Pristupao je u nadnaravnoj vjeri svakom potrebnom siromašku Isusovom dobrotom, ljubavlju, širokogrudnošću i strpljivošću, a to ga je uzdizalo u herojskom stupnju evanđeoskih kreposti; u vjeri, ufanju i ljubavi. Umro je 13. 2. 1993. na glasu svetosti, zbog čega mu je nadbiskup Antofagaste, mons. Patricio Infante Alfonzo, otvorio crkveni sudski proces (kauzu) za njegovo proglašenje blaženim - svetim. O svetosti života i rada dr. A. Rendića obnovljen životopis s dokumentacijom za Svetu Kongregaciju u Rimu pod nazivom Dr. A. RENDIĆ - MEDICO DE LOS POBRES"

(*Liječnik siromašnih*), a napisao ga je poznati čileanski pisac i publicista Jose Miguel Armendariza Arcarate uz privrženost nadbiskupije i Katoličkog sveučilišta (Universidad Católica del Norte).

Otvaranjem kauze dr. A. Rendić proglašen je Slugom Božjim, a njegovim podrijetlom kao Hrvat postao je i Slugom Božjim za sve nas Hrvate diljem domovine i svijeta.

Nastojmo njegovu kauzu uključit u svoje molitve da i naš najnoviji Sluga Božji pred svetom Crkvom dođe do slave i časti oltara, što će biti pred svijetom na ponos i čast cijelom hrvatskom rodu.

at

ZA SLIKU RASPETOGA

U Tvojoj duši nosi sliku Raspetoga i teži za svetošću. Razmišljaj, moli, trpi i mrtvi sebe, da se Isus propeti u Tebi i na Tebi očituje.

Cuvaj se od suvišnog govorenja i prepiranja. Neka u Tebi čovjek šuti, a Bog govori. Ljubi Presveti Sakramenat i Nebesku Majku.

AP, I/17,91

Foto Autic

SLUGA BOŽJI - GOTOV RECEPT ZA ŽIVOT VJERE

Trend, pomodarstvo, snobizam ili biti viđen: samo su neki pojmovi koji mi padaju na um dok počinjem s pisanjem ovoga članka. Konkretno, pogledajmo na aktualni duhovni trenutak Hrvatske, o kojem se priča i piše primjereno i neprimjereno, kako, kada i gdje god se stigne. Nekad i na granici dobrog ukusa, ali i često za velik promet, a zarada mala!

Pučkoškolski vjeronauk nas uči: *svi smo pozvani na svetost svojim krštenjem*. No, od poziva na svetost do istinske svetosti, potvrđene djelima ljubavi prema Bogu i bližnjemu, ipak je dug i trnovit put.

Ocu Antiću uspjelo je ono što je poziv i najuzvišeniji cilj svakom čovjeku, vjeniku, a to je - svetost kao dokaz potpunog predanja za Boga i braću ljudi! Ponekad se čini da je svetost tako jednostavna, dok promatramo upravo Božje ljudi, kakav je uistinu bio o. Ante Antić, i čini nam se da nije previše teško ići putem svetosti. No, je li baš tako?

Kako bi se o. Antić danas postavio pred izazovima ovog i ovakvog duhovnog trenutka? Skrivanje iza rečenica bez smisla ili bez sadržaja, poput ove: "Svetaca je uvijek na zemlji bilo, pa ih ima i danas među nama", kada se "nejasno

objašnjava mutnim" ili kada vegetiramo (duhovno) u zavjetrini "kršćanstva na naš način" gdje slika o Bogu ili o našem bližnjem po našoj ljudskoj mjeri ili ukusu, nije ni dovoljna dijagnoza, a još manje je to put kojim nam treba ići i kročiti u duhovnoj obnovi, gdje se nikada ne smije gubitи iz vida konkretni pojedinc i u konkretnoj situaciji!

Doista, ipak za takve je probleme i izazove imao sluha o. Antić. Ljudi su ga upoznali i zavoljeli, pa i za njim pošli, imao je i srca i dušu i sluha za najrazličitije probleme ljudi. Treba ga više nasljedovati, i od njega mnogo učiti. Od njega smo dobili "gotov recept", a do svakoga vjernika stoji odaziv hoće li ili neće prihvatići Antićev duhovni recept za svetost života. To je u suvremenosti života vjere jedino pitanje svakom kršćaninu - koji u srcu nosi želju za puninom života s Bogom.

Sva mudrost ili recimo sablazan Evanđelja, kako za koga, sadržana je u nekoliko biblijskih rečenica koje je o. Antić nadnaravnom ljubavlju i svim silama vjere i duše prihvatio i djeilotvorno ih provodio u svom svakidašnjem životu, u svakoj prilici i prema svakom čovjeku!

Poznate su te svetopisamske rečenice i kršćani-

I naša hrvatska naiva preko kista i boja našega umjetnika iz Dubrovnika, gosp. Tončija Portolana, koji je pokušao optirati za Antićev "Gotov recept", poput novinarskog članka iz pera mladog novinara

ma i nekršćanima, a odnose se na zapovijedi ljubavi (usp. Mt 22, 37-39 i 1 Lv 4,20). Nekoliko rečenica za trajan i uvjek zreo ispit našoj ljudskoj savjesti, koja svoj izvor, polazište i ishodište ima u vječnoj Ljubavi. To je nekoliko rečenica koje trajno i za sva vremena božanskim autoritetom i neprevarljivošću govore gdje smo. Živimo li u ljubavi prema Bogu i bližnjemu? Kakvi smo kao ljudi i kršćani, ako se iznevjerimo ljubavi Božjoj - Kristovoj?

Otac Antić u svojoj vjerničkoj, redovničkoj i svećeničkoj skromnosti i jednostavnosti uspio je do najvećih vrhunaca života, a

gdje smo mi danas? Koliko je do toga i je li moguće živjeti ovu ljubav na način Sluge Božjega; svakodnevno je hraniti osobnom molitvom? Kako mi stojimo s molitvom? Da li meditiramo o sreći života s Bogom i bližnjima ili o nesreći života bez Boga i bez ljubavi prema bližnjemu? Da li napredujemo u ljubavi i svetosti, što je u biti isto, jesmo li u svakom momentu otvorena srca ili otvorenog dlanu za potrebe svojih najbližih ili danas ljubav svodimo pod pojmove *kari-tasa ili socijalnog pitanja*? Upravo se traži ta otvorenost kao neprevarljivi dokaz naše uronjenosti u Boga poput o. Antića. I postoje li bitne razlike između sveca i nas, koji smo također pozvani na svetost?

Poruka i poticaj nama, ma koliko bili optimisti ili stvari promatrali iz svoga osobnog kuta, gdje smo skloni uljepšavanju svoje pripadnosti Kristu! Pokušajmo što čišće svoje obraćenje Bogu, ako nam je u duši poziv na svetost, i to kod duhovne priprave kršćanskog svijeta za sveti Jubilej Kristove Crkve - za 2000. godinu.

Sluga Božji je bio čovjek tamo gdje je to najteže biti, tj. u savršenoj ljubavi, žrtvi i predanju prema Bogu i braći ljudima. Čak i bolestan neumorno je žrtvovao sve vrijeme i sve moći duše i tijela za najveće nevoljnike, dok je dijelio one potrebne savjete ili ohrabrenja brojnim nevolnjicima; nitko mu nije bio nevažan, i, eto nam još jednoga pravog dokaza njegove nadnaravne kršćanske ljubavi.

Uostalom, postoji mnogo načina da se čovjeku

ne pomogne, ali samo je jedan način dovoljan da mu se pomogne: LJUBAV! No, dok napast zamora u ljubavi prati svakog od nas, dotle nam kod o. Antića isti zamor poručuje da ljubav ne pozna trenutke odmora ili onih nekih "starih zasluga". Svetost je kod Sluge Božjega bila ona trajna i neprekinuta nit ljubavi, koja je iz dana u dan - cijelog njegova života - pretvorena u nit koju nije prekinula ni vječnost, a najbolji dokaz toga jesu ona brojna i gotovo svakodnevna usliša-nja od Boga po nebeskom zagovoru o. Antića.

I velika je stvar kada čovjek postane bolji. Još veća je stvarnost kada iz ljubavi prema Bogu čovjek ljubi svoga bližnjega, dok su najsajniji dokazi postali oni kad su mnogi u doticaju s duhovnom porukom o. Antića osjetili snažan poticaj - postati i biti dobar! Zar to ne bijaše njegova najveća poruka i zagovor i nama na kraju ovoga tamnog vijeka? Doista, čudesan je Bog u svetima svojim, kako u njihovom zemaljskom životu, tako još više u vječnosti

Jedan od najtežih zadataka u svećeničkom životu sigurno je duše voditi, njegovati, usmjeravati i izgrađivati njihove savjesti! Napose u sakramentu pomirenja (sv. isповједи). Baš na tom duhovnom polju možda je najteže biti čovjek. Kolika se tu odgovornost i žrtve traže za svećenika!? Postoje svećenici koji ljudi - vjernike previše ne privlače, jer im je isповјед "stvar rutine i mehanike", i to baš danas kada je sakramenat pomirenja ili sv. isповједi u ozbiljnim iskušenjima i kušnjama te i "dokazima kako u ovom

sakramentu obraćenja valja biti nadnaravno umjeren, ne dodijavajući previše Bogu" koji u otajstvu sv. isповјedi nudi svoju bezmjer- nu ljubav, milost i spas čovjeku. Dakako, evo i svećenicima zastupnicima ove istine, evo svijetlog dokaza ozbiljnosti ljubavi u tajni ovoga svetog sakramenta kod o. Antića.

Samo Bog zna kolike je Njegov sveti Sluga priveo k vječnom spasenju i obraćenju duša po sv. ispvje- daonici, dok je unosio svu svoju ljubav, mudrost, žrtvu, savršenu poniznost kao i razboritost u trenutak pobjede beskrajne Božje ljubavi nad grijehom po svetosti sakramenta sv. ispvjedi.

Kakav je predivni primjer za sve nas vjernike i "gotov recept" za Crkvu, a posebno u njoj posvećene duhovne osobe koji su djelitelji i primaoci sakramenta pomirenja i obraćenja s Bogom i braćom ljudima, da se svi zajedno pod vodstvom svetoga oca Ivana Pavla II. i po uzoru Sluge Božjega uključimo u sveopću obnovu vjere i kršćanskog života pred "nadolazeće treće tisućljeće" Kristove nazočnosti među braćom ljudima na zemlji?

Uzdajmo se da će nebeski zagovor Sluge Božjega svima pomoći u obnovi i svetosti života ako njegov ponizni i sveti lik ljubavi i žrtve stavimo za primjer naše vjere, nade i ljubavi prema Bogu i zapovijedi ljudavi!

Doista, kod Sluge Božjega dvostruka ljubav ili jednostavnost u neprestanoj poniznosti i svetosti života. Naš dobri o. Ante Antić ostaje za sva vremena svjetli svjedok dobrote i ljubavi.

Iz Vicepostulature

Na godišnji sastanak suradnika Vicepostulature okupili su se uz m.p. provincijala iz Splita dr. Žmiru brojni suradnici: dr.Z. Tenšek, dr. K. Šojat, dr. J. Mamić, dr. N. Hrčko, dr.A. Sekulić, s. Imakulata Malinka, s. Asumpta Strukar, dr.V Čepulić, g. L. Sulić, gvardijan o:

P. Vučković i magistar o. Petar Mila nović (iz Zagreba), iz naest suradnika iz Zagreba, Splita, Subotice. Makarske, Sinja i Subotice, uz sud-s. Andelina jelovanje i provincijala o. fra Pavla Kujundžić, Žmire.

iz Sinja prof. G. Jurišić i iz Makarske dr. Vicko Kapitanović Nakon zajedničke molitve i dobro- došlice okupljenim suradnicima, o. vicepostulator je iznio izvješće o radu Vicepostulature u g. 1996., te o poslovima kauze na Svetoj kongregaciji u Rimu, koji su u fazi sastavljanja Podneska (Pozicije), kako izvješće iz Rima vanjski suradnik pri Kongregaciji dr. o. fra Marko Mrše, a kod tih poslova se očekuje i dokumentirani životopis Sluge Božjega da bi Kongregacija dobila potpuni pregled života i djelovanja Sluge Božjega, kao i glasa o svetosti i izvanrednim znakovima neba koja su se zbilja i još se događaju po nebeskom zagovoru o. Antića.

U tom smislu Vicepostulatura u tekućem trenutku ima primarnu zadaću da se osnuje i komisija stručnih liječnika koja bi ispitala pre-

SASTANAK SURADNIKA

Godišnji sastanak suradnika Vicepostulature održan je u nedjelju, 26. siječnja, u prostoriji Vicepostulature u Zagrebu. Nazočno je bilo pet-

tute u Zagrebu. Nazočno je bilo pet- greba), iz naest suradnika iz Zagreba, Splita, Subotice. Makarske, Sinja i Subotice, uz sud-s. Andelina jelovanje i provincijala o. fra Pavla Kujundžić, Žmire. Nakon zajedničke molitve i dobro- došlice okupljenim suradnicima, o. dr. Vicko vicepostulator je iznio izvješće o radu Vicepostulature u g. 1996., te o poslovima kauze na Svetoj kongregaciji u Rimu, koji su u fazi sastavljanja Podneska (Pozicije), kako izvješće iz Rima vanjski suradnik pri Kongregaciji dr. o. fra Marko Mrše, a kod tih poslova se očekuje i dokumentirani životopis Sluge Božjega da bi Kongregacija dobila potpuni pregled života i djelovanja Sluge Božjega, kao i glasa o svetosti i izvanrednim znakovima neba koja su se zbilja i još se događaju po nebeskom zagovoru o. Antića.

Na kraju je o. vicepostulator prisutne suradnike obavijestio da će za "Antićevo '97" iz Rima doći generalni postulator o. fra Luka M. de Rosa koji će predvoditi sveto euharistijsko slavlje i održati prigodnu propovijed.

(AV)

ODRŽANE DUHOVNE VJEŽBE ZA FSR

Pred početak devetnice Božiću i u prigodi 26. obljetnice prijenosa tijela sluge Božjega o. Ante Antića s Mirogoja u kriptu Majke Božje Lurdske u Zagrebu, održane su od 13. do 15. prosinca 1996. sv. duhovne vježbe za članove FSR-a u župi Majke Božje Lurdske u Zagrebu. Započele su s himnom i zazivom Duhu Svetome "O, dođi, Stvorče, Duše Svet", a vodio ih je u živim i aktualnim razmatranjima duhovni asistent i vicepostulator kauze o. Antića, fra Vladimir Tadić.

Uvodno razmatranje s kojim bi se trebalo svakoga dana susresti svaki kršćanin - čovjek, bilo je aktualno, a to je - *Što čovjek očekuje od svoga duhovnog života na području iskustva svoje vjere*, dok su ostala razmatranja vodila u dublja razmišljanja o savršenstvu kršćanskog života i o posljednjim stvarima svakoga čovjeka, usmjerena u duhu priprave Crkve za "Nadolazak tđeceg tisućljeća" Kristovog dolaska u ovaj svijet i njegovog suživota s Crkvom u srcima i dušama posvećenih Bogu kroz 2.000 godina Isusove prisutnosti među ljudima na zemlji.

Sv. mise uz propovijedi za članove FSR-a predvodili su o. Tadić, o. fra Petar Milanović-Trapo i o. fra Zvonko Miličić, dok se broj vjernika svakoga dana sve više povećavao - gotovo udvostručio na duhovnim razmatranjima.

Duhovne vježbe ujedno bijahu povezane i sa svetošću života sv. Franje i sluge Božjega o. Antića.

d.a.

Najbliži smo Božjoj ljubavi i sreći, kada smo najbliži u čistoći duše Isusu kod njegove nekrvne žrtve - sv. mise. Slika u sobi o. Antića koja pokazuje kako je o. Antić želio svakoga sata slaviti sve sv. mise na zemaljskoj kugli, pokazuje kako je svatko pozvan da sv. misu u punini vjere i pobožnosti doživljjava kao i Isusovu kalvarijsku žrtvu na križu

NE TRPITI NA SEBI POGREŠKE

Recite Isusu da ste spremni s Njime nositi križ pa bio koliko mu drago težak, mučan i dosadan. Neka u Vama vlada ljubav Propetoga i žalosne Majke! Iz ljubavi ne trpite na sebi pogreške. Iz ljubavi sve praštajte i sve trpite, jer ljubav sve podnosi, sve pobjeđuje, ona je jača nego smrt. Iz ljubavi molite, jer ljubeći molimo i moleći ljubimo. Ne sumnjajte nikada u Božansku ljubav, jer je neizmjerna i Božja je vlastitost ljubiti i praštati. Pokažimo se uvijek vrijedni Božje ljubavi i milosrđa.

Vaše djelo neka bude djelo Marijino združeno zajedno sa žrtvom Isusovom za proslavu Božju i spas duša.

AP, II/24,61

Fra Ante Antić

Raspeti život

On je Heroj svih heroja
i na usponu padova
i u tamnicama pobjeda.

U grču izdisaja traži sunce.
U suncu traži našu ruku.
U ruci otkriva svoje ime.

I kad dodiruje harfu umiranja,
mori ga i žeđ i glad
za puninom života beskrajnog.

Sad je sam,
sad opet Tebe traži,
sad mu je ime Alekos Panagulis *
sad otac Tito de Aleancar Lima, **
sad opet Isus iz Nazareta.

A sutra možemo si sebe prepoznati,
i na Kalvariji umiranja
i u Betlehemu rađanja!?

Tko zna?
Možda i ti u sebi nosiš
i ushite radosti
i trzaje u grčevima sumnje
i bol u svojim zalazima?

Možda je to ono jedno Ime
u kojem se prepoznaju
i imena svemira
i vječne kreposti svetih
i rođeni za nebo,
pred Sestricom smrti?

Fra Petar Milanović

Takovom je mukom i smrću Sin Božji, Bogočovjek Isus Krist, na svome križu neizmjernom ljubavlju ljubio nas ljudi. Samo ljudi - kršćani velikih i vječnih ideaala mirno plove uz nabujalu rijeku svoga raspetog života, dok se dočuduju u čudu ljubavi pobjeda križa i uskrsnuća života s Kristom

* Čovjek borac za pravdu

** Svećenik - mučenik za prava čovjeka

KOMEMORACIJA 26. OBLJETNICE PRIJENOSA TIJELA SLUGE BOŽJEGA O. ANTE ANTIĆA

U subotu i nedjelju, 14. i 15. prosinca 1996. proslavljen je spomendan prijenos tijela sluge Božjega o. Ante Antića s gradskog groblja "Mirogoj" u crkvu Majke Božje Lurdske u Zagrebu (15. XII. 1970), gdje vjernici štuju i časte tjelesne ostatke Sluge Božjega u veoma skladnom sarkofagu. Na oba dana, slavljene su sv. mise uz propovijedi fra Petra Milanovića-Trape i fra Zvonka Miličića, a poslije svete mije štovatelji su sa svećenicima obavili molitvu za proglašenje Sluge Božjega blaženim i svetim, dodavši i molitve njegovu zagovoru za potrebe Crkve, domovine i štovatelja dobrog o. Antića, napose bolesnika i potrebnih koji se posebno preporučuju u molitve za zagovor Sluge Božjega.

Za značenje groba Sluge Božjega, čiji je vječni život proslavljen u nebeskom Kristovu miru, donosimo kraće dijelove propovjednika o. fra Petra i o. fra Zvonka.

Spomen na prijenos tjelesnih ostataka sluge Božjega o. Ante Antića te i "Antićeve dane" prvih četvrtaka u mjesecu, a posebno i svake godine za "Antićevo" kroz trodnevnicu i na dan blažene smrти Sluge Božjega, brojni štovatelji prinose u svojim srcima i dušama sjajne kriješnice vjere, nade i ljubavi uz molitve za zagovor dobrog oca Antića

O. fra Petar Milanović-Trapo
Na vigiliju prijenosa tijela
(14. XII. 1996.)

"AUTOPUT BOŽJE MILOSRDNE LJUBAVI I DOBROTE U 20. STOLJEĆU"

Svoje misli u propovijedi, kako je fra Petar istakao, posvetio je značenju grobova trojice najpoznatijih franjevaca, koji su u našem 20. stoljeću živjeli i umrli na glasu svetosti: sv. Leopold Mandić u Padovi, sluga Božji o. Pio di Pietralcina (Padre Pio) u San Giovanni Rotondo i sluga Božji naš o. fra Ante Antić.

"Riječ je - kako reče propovjednik - o trojici malene i Bogu ugodne braće, Male braće sv. Franje iz Asiza". Prvi je već proglašen svetim, a ova dvojica su na putu da ih Bog uskoro proslavi pred Crkvom i blaženima i svetima. Ta istina nadahnula je propovjednika da bi već trebalo ORGANIZIRATI HODOČAŠĆA iz Hrvatske i Italije na grobove: o. Leopolda, o. Pija i o. Antića, a ova hodočašća bi bila pod nazivom "AUTOPUT BOŽJE MILOSRDNE

LJUBAVI I DOBROTE U 20. STOLJEĆU", jer kao što se je Božje milosrđe događalo za stotine i stotine tisuća pobožnih vjernika u isповjeđaonicama ove trojice velikih isповjednika, to se, također, danas nastavilo zbivati uz njihove slavne grobove, gdje sva trojica iz svojih grobova uče, tješe, liječe i vode duše k spasu života.

O. Petar će u zanosu propovijedi klicati: "Nema dana da na grobu o. Antića nema djevojaka i mladića, žena i muževa, redovnica, redovnika i svećenika. Tu se moli u tišini, tu se razgovara s o. Antićem, tu se po njegovu zagovoru primaju posebne i izvanredne milosti.

Tu se liječe i duše i srca. Kolike duhovne djece na grob o. Ante svakoga dana dolazi? Koliki se upisuju u njegovu školu predanja volji Božjoj, a on, Božji čovjek, o. Antić, kao i za svoga života svakoga poučava, uči, tješi, duhovno vodi i hrani - pomaže i poslije svoje smrti, što pokazuju oni koji mu se zahvaljuju za primljene milosti, čak i čudesna djela."

Zato će propovjednik u zanosu vjere i usklikom naglasiti: "I grobovi svetih uvijek govore i svjedoče! Oni su najprivlačniji magneti svijeta, jer su doista grobovi svetaca i Božjih ljudi, koji već žive u slavi Božjoj, mesta pomoći, tištine, putokazi koji potiču i vode k Bogu! Oni su prepoznatljivi znakovi Božje milosti za svoje tisuće i tisuće štovatelja koji opipljivo na grobovima svetih doživljavaju blisku povezanost sa svetosti zapovjećenje i svjedočenje svete vjere i pravoga kršćanskog života".

Te je na kraju o. fra Petar s vjерom završio: "I grob sluge Božjega o. Antića, koji se nalazi u ovoj kripti Majke Božje Lurdske u Zagrebu, za nas je vjernike veliki znak Božje prisutnosti, Božje dobrote, Božjeg milosrđa i Božje neizmjerne ljubavi."

V.

O. fra Zvonko Miličić
U prigodi 26. obljetnice prijenosa tijela
o. Antića (14. XII. 1996.)

GROB OCA ANTIĆA - MJESTO HODOČAŠĆA

Poput o. Milanovića-Trape i o. fra Zvonko Miličić je prigodne misli uz grob o. Antića povezao uz slavne grobove najranijih kršćanskih mučenika i svetaca, gdje su se kroz stoljeća razvila vjernička bogoslužja; slavljenje godišnjice smrti, dani rođenja za vječnost, ulaska na "nebeski oltar", jer blizina svetih s Bogom u nebu - reći će o. Zvonko - razlog su da se vjernici okupljaju kod grobova svetih, gdje se moli za pomoć i preporučuje za potrebe života, a takav je grob sluge Božjega o. Antića, čije je tijelo ekshumirano i preneseno pred 26 godina u kriptu Majke Božje Lurdske.

Cijenjeni propovjednik će naglasiti: "Unijeti tijelo osobe sveta života u crkvu, a Crkva je narod Božji, znači unijeti sveca među narod Božji. Tjelesni ostaci svećeva života u grobu (ovdje u kripti) spajaju ovozemaljske prostore svakodnevnog okupljanja vjernika s nadnaravnim savršenstvom života", a to će reći, da dolaziti na grob sveca znači i probudićati vjeru u sigurnost prekogrobnog života koji ne umire, već prelazi u vječnost - u slavu.

Tumačeći fra Zvonko kako je Bog odlučio dati čovjeku tijelo, da čovjek ne bude samo duh, on izvanredno naglašava "da se Bog nije 'zbunio' u času stvaranja čovjeka, jer se i sam Bog u Drugoj osobi Presvetoga Trojstva odvijeka odlučio da se u Sinu Jedinorođenu utjelovi, i to je potvrda da je 'dobro imati tijelo', jer Kristovo uskrsnuće u tijelu je pečat i našeg uskrsnuća".

A ističući veliko značenje groba o. Antića, fra Zvonko je kazao da su "naše molbe i prošnje kod groba o. Antića i njegove prošnje i zagovor pred dragim Bogom u nebu. Iako je Sluga Dobri i Vjerni usnuo u Gospodinu, reći će: "O. Antić je duhovno bogatstvo našega hrvatskog naroda, prisustnost Božja u svijetu koja privlači duše izmorene prazninom života kad im se ugasnu duhovne vrijednosti i vječni vidici. Njega, izvanrednog Božjeg čovjeka, vidimo, Bog potvrđuje svojim djelima i čudesnim znakovima, pošto je već za života 'ogolio dušu od grijeha i obogatio je ljubavlju. Te ga možemo mirno pozivati ČOVJEKOLJUPCEM NAŠIM".

Propovjednik se poslužio pismima i preporukama i zahvalama Antićevih štovatelja, otkrivši da se kroz posljednji mjesec dana našlo više od sedamdeset štovatelja koji su se zahvalili Sluzi Božjemu za primljene najrazličitije životne potrebe i želje. Jednu je preporuku stavio k srcu: "Slugo Božji, preporučujem ti svoju obitelj, svoje srce, učini ga čistim i sposobnim da Isusa ovoga Božića možemo dobiti u svojoj kući." K tome je dodao da je zapazio preko štovatelja u posljednjih mjesec dana "čak pedeset i jednu (51) krepot koja je krasila svetost života oca

Antića" a otkrile su to baš najrazličitije molitve vjernika kod groba i u sobici Sluge Božjega.

Stoga je ovako završio propovijed: "Razumjeti čovjeka, dati mu pravi lijek za njegovu dušu i ići ukorak s događajima našega vremena mogao je dobiti otac Antić, jedna od sunčanih zraka koju je Bog poslao svojoj Crkvi - svom narodu u našem 20. stoljeću."

Tako propovijedaju propovjednici koji su i vjerni štovatelji Sluge Božjega, a time i ljudi pogleda na svetost i uvrišenost života u nebu!

V

Grob sluge Božjega o. Antića postaje sve slavnije mjesto za sve njegove štovatelje koji ga posjećuju s molitvama za zagovor u svojim potrebama

Vječnoj zamisli

Tebi što šutiš kao grob,
Tebi što TRPIŠ kao rob,
Tebi što si na osuđeničkoj klupi,
među tisućama.

I zašto se sude
izdajnici pravde?
I zašto grobari života,
presuđuju tvom sjaju?

Sude ti
jer više ne želiš biti,
niti bespravni rob,
niti zapečaćeni grob.

Što tražiš u zemlji lutanja?
Što se usuđuješ bogovima zemaljskim,
podići prst prkosa
u bespravlju zagrljaja?

Tko si ti,
dodiru neba i zemlje,
kod drhtaja ljudskih promašaja?

Fra Petar Milanović

PRED PRESVETIM SAKRAMENTOM

Srce je moje u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Kad god mogu preko dana ne propuštam da Mu se poklonim, dođem u kapelu i ostanem kod Njega koliko samo mogu.

Sve svoje molitve želio bih obaviti pred Njim. Svetu Misu želim slaviti najbolje, sv. Oficije, sv. misi želim biti svaki dan, slušati, prisustrovati pa bilo u koje vrijeme samo ako sam slobodan.

Posebnu pobožnost imam prema svetoj Misi.

AP, II/6,33

Fra Petar Antić

Uslišanja - zahvalnice - preporuke

Dobri oče Ante, eto danas su dvije godine otkako sam izašao iz sužanjstva, a evo još uvijek me muče duševne more i osobna nesmilost i zato puno patim. Molim Te, izmoli mi od dobrogoga Boga radost, mir, razum i nepokolebljivu volju za dobro, za ljubav prema Bogu, bližnjima i samom sebi, da znam uvijek dobro lučiti od zla i za dobro trpjeti ako treba čak i svoj život dati. Amen.

Ivan-Juraj Š.

Dobri oče Ante Antiću!

Hvala Ti što me pratiš na mom križnom putu. Izmoli mi Božju milost, hrabrost i odvažnost Duha Svetoga za sve što me čeka idućih mjeseci dana. Molim Te, i za mir i vjeru u mojoj obitelji, za iskrenu pokoru, neka bude volja Božja. Hvala za sve!

Mirjana

Sveti oče Ante Antiću!

Od srca Ti zahvaljujem što si mi udijelio Božju milost za vrijeme mog liječenja u bolnici i dosada kod kuće. Osjećam veliko olakšanje u mom životu.

Molim Te, sveti oče, da i dalje moliš i da budeš sa mnom da do kraja iskorijenim moju tešku bolest. Od srca hvala!

Stanko L

***.

Dragi oče Antiću!

Velika Ti hvala za sve što si za mene učinio tijekom moga mladonapčkog života pa sve do sada - tako velike starosti. Pratio si me vjerno svojim savjetima i dobrotom. Moli za moju obitelj i za naš hrvatski narod. Uvijek zahvalna Tvoja

Marija Bota

Predobri oče Antiću!

Hvala Ti za sve uslišane molitve i milosti. Molim Te, i dalje budi sa mojim tatom, moli za njegovo izlječenje. Od srca hvala

Vlasta

Oče Ante! Molim te za milost za sve moje prijatelje i prijateljice. Posebno Te molim da izmoliš kod Boga da obučem franjevački habit.

Ivica

Dobri oče Antiću!

Hvala Ti što si izmolio za moga oca da je preminuo u milosti Božjoj. Hvala Ti, što si ga zagovarao. Molim Te, zauzmi se kod dragog Boga za obraćenje moje obitelji. Za sve Ti iskreno zahvaljujem i molim Gospodina da Te što prije uzvisi čašcu oltara.

Petar

Dragi oče! I ponovno sam tu! Uvijek neka molba, ali i zahvala za sve ono što si mi do sada izmolio kod Svetišnjeg! Posebno hvala što si Ti isprosio milost kod dragog Isusa i Blažene Djevice te sv. Josipa za mirnu i dostojanstvenu smrt mog dragog tate.

Anita

Dobri i dragi oče Antiću!

Život me je doveo u takvu situaciju da više ništa ne razumijem. Da si Ti na mojem mjestu, Ti bi sve to riješio, jer si uvijek bio predan u volju Božju i znao za nju živjeti. Meni to nedostaje i zato beskrajno patim. Pa kad nas je dragi Bog povezao po svom Duhu, onda Te i sada molim, izmoli mi mir i savršeno predanje u volju Božju kakvu si Ti imao i kako si nas uvijek poučavao.

Viktorija

Dobri i dragi oče Antiću, slaba sam i grešna i ne osvrći se na moje grijeha, jer često padam, a teško ustažem i teško se odlučujem na pokoru; a Tebi sam dužna za veliko milosrđe koje si učinio svojim zagovorom za moga brata R., kada sam za njega već bila u gubitku i bez svake nade i vjere.

Hvala ti, Oče, što si uslišao moje molitve i od Isusa i Marije isprosio pomoć i veliku utjehu, pokazujući svjetlo i mir našemu životu uz pobjedu nad zlom. Molim te i nadalje, da nam svima u obitelji pomažeš nebeskim zagovorom, a posebno da se naša obitelj poveća ljubavlju i novim članovima.

Tvoja Slavica

Radi uslišanih molitava (devetnice) na čast sluge Božjeg o. Ante Antića, a molile smo ih mi sestre sv. Križa na preporuku mladih supruga da im se ostvari želja zajedničkoga života u braku, čemu su se protivili državni zakoni strane zemlje. Mi moliteljice za uslišanje zahvaljujemo Sluzi Božjemu, jer nakon uslišane devetnice - što je sve iznenadilo - nastalo je u domovini i inozemstvu veliko iznenađenje. Samo smo govorili: "Čudo se dogodilo po zagovoru oca Antića!"

S. Manuela

(Opširni dopis čuva se u Vicepostulaturi)

Moja sestra, koja već 15 godina boluje od diabetesa, a 6 godina prima inzulin, prije 3 mjeseca primjetila je na velikim prstima nogu crvenilo. Odmah je upućena u bolnicu, gdje je liječnik ustanovio gangrenozno stanje, posebno na lijevom prstu. Propisao je udarnu dozu lijekova, infekcije i infuziju, iako je bio skeptičan da će uspjeti.

Kad sam saznala od liječnika o čemu se radi, odmah sam se zavjetovala moliti i ostiti devetnicu Majci Božjoj i dobrom ocu Antiću, da is-

prose od Gospodina - ako je Njegova volja - da prsti na nogama moje sestre zacijele. I to se dogodilo.

Stoga zahvaljujem Majci Božjoj i dobrom ocu Antiću na njihovu zagovoru kod Boga.

S. Marija Kličić, franjevka

Moja sestra, koja već 15 godina boluje od diabetesa, a 6 godina prima inzulin, prije 3 mjeseca primjetila je na velikim prstima nogu crvenilo. Odmah je upućena u bolnicu, gdje je liječnik ustanovio gangrenozno stanje, posebno na lijevom prstu. Propisao je udarnu dozu lijekova, infekcije i infuziju, iako je bio skeptičan da će uspjeti.

Kad sam saznala od liječnika o čemu se radi, odmah sam se zavjetovala moliti i ostiti devetnicu Majci Božjoj i dobrom ocu Antiću, da isprose od Gospodina - ako je Njegova volja - da prsti na nogama moje sestre zacijele. I to se dogodilo.

Stoga zahvaljujem Majci Božjoj i dobrom ocu Antiću na njihovu zagovoru kod Boga.

S. Marija Kličić, franjevka

ISUS NE ŽELI

OSTAVITI NIKOGA

Dobro ste rekli, da Vas je svatko ostavio. Ali nije Isus, koji stalno bdije nad Vama, čuva Vas, vodi Vas, rasvjetljuje Vas i On je pastir Vaš pa Vam ništa ne može uzmanjkatи.

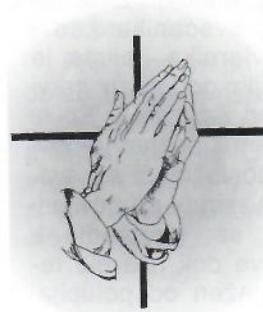
Pustite se u ruke Očinske Provinosti Božje i sačuvajte svu ljubav, svu vjernost, svu snagu za Gospodina!

AP, II/11,4

Pre štote putin

Naši pokojnici

† Slavica Vežić - *Gradac n/m*
† Mirka Granić - *Baška Voda*
† O. fra Ivan Bilušić - *Split*
† Don Ivan Cvitanović - *Split - Baška Voda*
† S.M. Beata Milašin - *Zagreb*
† S. Domagoja Jurić-Grgić - *Zagreb - Split*
† Mirka Granić r. Žanić - *Baška Voda*
† O. fra Celestin Belamarić - *Split*
† O. fra Krsto Šušnjara - *Mündhen - Split*
† O. Josip Njavro DI - *Zagreb*
† Dr. Zvonimir Pavičić - *Zagreb*
† Jele Bikic - *Sinj*
† O. fra Milan Mikulić - *Imotski*
† O. Josip Visković - *Zagreb*
† S. Elekta Željko - *Varaždin*

*Pokoj vječni
daruj im, Gospodine!*

O fra Ivan Bilušić

Ljubotić-Promina,

20. 1. 1914.

† Split, 12. 12. 1996.

Poštovani o. fra Ivan potječe iz veoma ugledne, plemenite i kršćanske obitelji i roda Bilušića, koji je dao prije fra Ivana dva sjajna i vrijedna franjevca-svećenika (fra Filipa i fra Venceslava), a od njih je možda i dragi pokojnik poprimio plemenitost i ljubav za franjevački poziv koji je živio životom veoma cijenjenog, voljenog i širokogrudnog franjevca na svim pastoralnim službama i kao

gvardijan u Sinju i Šibeniku; svuda spreman otvoriti svoje srce i dušu za različite pomoći ne samo redovničkoj svojoj subrači nego i svakom čovjeku u potrebi, a posebno siromašnima.

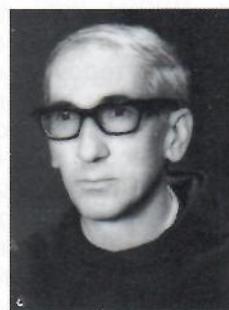
Na poseban način je cijenio, poštivao i uzlijubio primjer i uzor svetosti sluge Božjega o. Ante Antića koji mu bijaše odgojitelj i duhovni vođa, a svojom svakidašnjom se molitvom za beatifikaciju Sluge Božjega uvrstio među one najžarče štovatelje o. Antića.

Svoj pogled na svetost i sveti život svoga o. magistra dao je i u glasilu "Dobri otac Antić", 1992, br. 4, str. 23-25. Uvjeren da je već fra Ivan u vjernosti i ljubavi prema Bogu, Crkvi, Redu, braći Provincije i svakom čovjeku primio već neuveli i neraspadljivi vijenac slave među Božjim nebesnicima, naša Vicepostulatura mu ostaje zahvalna za širenje glasa o svetosti Sluge Božjega.

O. fra Celestin Belamarić

Dubrava-Šibenik, 13.4.1917

† Split, 9. 1. 1997.

O. fra Celestin vitak, košturnjav, veoma radišan i duhovan franjevac, koji se u svom redovničkom i svećeničkom djelovanju odlikovao skladom i umjereniču na pastoralnom i odgojiteljskom pozivu, osobito je doprinio kao meštar (o. magistar) novaka na duhovnom uzdizanju i formiranju mladih franjevaca u novicijatu na Visovcu, ističući se kroz cijeli život velikom radinošću, životnošću i velikim interesom za što

V

savršeniji duhovni život redovnika, svećenika kao i brojnih vjernika kojima je posljednjih godina u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu bio traženi i poznati isповједnik, poslužujući sa svojim sv. misama i propovijedima čč. ss. klarisama u Splitu, sve dok nije bio teško pregažen od polupijanog vozača prelazeći na ulici zebri (kod Pazara) dok se žurio i pješke da slavi i propovijeda misu polnočku u crkvi čč. ss. sv. Klare.

Kroz bogoslovski studij kada mu je sluga Božji o. Antić bio magistar i odgojitelj za svećenički poziv kao i po svom svećeničkom djelovanju, o. Celestin je čuvao i sačuvao bliske duhovne veze sa svojim svetim o. magistrom. Sluga Božji mu je davao one najljepše i redovite duhovne smjernice u brojnim pismima kako treba duhovno voditi osobni život i odgajati mlade novake za redovničko-svećenički poziv. No, o. Celestin, koga je Antićeva duhovnost i privlačnost "očaravala", pozivao je o. Antića svake godine da dođe po nekoliko dana na Visovac i da ostane kao duhovni gost za duhovne nagovore i kao izvanredni godišnji isповједnik novaka. Način na koji je fra Celestin to činio ostaje dakako, nama nepoznat, jer je o. Antić u novicijat službeno došao svim generacijama, osim onima koji su iz novicijata kao klerici došli k njemu u Zagreb. Zbog toga svi su novaci ostali zahvalni svom poštovanom i pokojnome o. meštru da im

je omogućio na Visovcu doživjeti i vidjeti slugu Božju o. Antića.

I dok će o. Celestin još dugo ostati preko svoga odgojiteljskog plodnog djelejanja kod mnogih svojih novaka u franjevačkoj Provinciji koju je volio i ljubio srcem i dušom, dotle će, sigurno, još dugo živjeti u uspomenama kao uzor franjevca i kao putokaz koji će pokazivati na sveti i kreponi život o. Antića.

A njegov će prelazak u nebeski život, nadamo se, Crkvi i hrvatskom narodu što prije isprositi preko nebeske Majke od Gospodina da o. Antić dođe na naše oltare.

od sto trideset (130) svećenika, brojnih časnih sestara i veliko mnoštvo vjernika, predvodio splitski nadbiskup mons. Ante Jurić, a do njega i đakovačko-srijemski biskup mons. Ćiril Kos uz asistenciju o. provincijala fra Pavla Žmire, o. gvardijana fra Pavla Vučkovića i župnika Gospe Lurdske o. fra Josipa Zrnčića.

Svečanom oproštaju s poštovanim o. fra Jozom svakako je doprinio i dao svoj udio crkveni zbor Majke Božje Lurdske pod ravnateljem maestra Kristijana Petrovića, dok su brojni oproštajni i sprovodni govor na groblju - o. vicepostulatora uime samostana, gosp. Vladimira Naglića uime Hrvatskoga društva političkih zatvorenika i dr. Ružice Čavar uime "Hrvatskog pokreta za život i obitelj", kao i još brojnijih u crkvi Majke Božje Lurdske: mons. Ante Jurića, o. provincijala, o. gvardijana, o. Silvestra Aračića, o. Josipa Matića (uime župe Tučepi) i o. Andelka Šimića (uime rodbine) - istakli su svijetli život pokojnika, kao život čestitog franjevca - redovnika i svećenika koji je bio življenog evanđelja i Pravila sv. Franje iz Asiza, ispunjen djelovanjem mučenika na petnaestogodišnjoj robiji u Staroj Gradiški, jer je životom slavio i svjedočio Isusa Krista i jer je rođen kao Hrvat, a uz to je bio čovjek visoke teološke nauke, izgrađene i nepokolebljive vjere, nade i ljubavi prema Bogu i bližnjemu uz široku kulturu, a takvi su najviše smetali komunističkom borbenom i proju-

O. fra Josip Visković

Tučepi - Makarska, 21. 3. 1915.
Stubičke Toplice - Zagreb,
24. 1. 1997.

Rijetki su i oni najveći zagrebački sprovodi koji bi se dali usporediti sa sprovodom o. fra Josipa (Jozeta) Viskovića, čije je sprovodne obrede na Mirogoju 24. siječnja uz sudjelovanje više

goslavenskom ateizmu nakon drugog svjetskoga rata.

Fra Jozo je znao biti angažiran cijeli svoj franjevački i svećenički život, pa čak i ponosno trpjeli na roboji, sve za Krista, Crkvu i svoj hrvatski narod te se nije nikada poklonio i savio pred silama nevjere, bezboštva, tame i Zloga, a radosno je dočekao slobodu i nezavisnost Hrvatske nakon ovoga domovinskog rata, moleći neprestano i pokoru čineći da Gospodin udijeli mir, slobodu i napredak izmučenoj Crkvi i porobljenoj domovini da sve muke, progonstva i žrtve hrvatskog robovanja i rata budu vječno posvećena, blagoslovljena i nezabovljena, ali i uвijek uz uzdanje vjere i oprosta neprijateljima i Crkve i Hrvatske, jer neprijatelji Crkve "nisu znali što čine" sa svojim progonstvima brojnih pravednika Božjih.

U svom franjevačkom i duhovnom, molitvenom i pokorničkom životu o. fra Josip je neumorno zračio svojom dobrotom, ljubavlju i vršnim svećeničkim karakterom vjere i nade te je po tome u naše vrijeme sigurno predstavljao lik svećenika u kojega se moglo ugledati, iako je bio onoga živog primorskog temperamenta kojega je znao s velikim odricanjem, pokorom i molitvom uspješno regulirati na dobro i za korist svakoga čovjeka. Posebno je, mogu biti ponosni svi iskreni štovatelji sluge Božjeg o. Antića, zahvaljuju Bogu - kako je znao mnogo puta reći - za dar svoga svetog

franjevačkog i svećeničkog poziva, i to po primjeru i uzoru svetosti o. Antića, koji ga je priveo k oltaru Božjem.

Smrću o. fra Jose ostala je velika praznina najviše za one duše koje je posljednjih mjeseci duhovno vodio i poučavao u vjeri i svitim sakramentima, a po-

sebno po "životnim svetim isповједима".

Pred Bogom on je svima ostao u sjaju rajske blaženstva sa svojim dobrim dјelima, koje je Gospodin vječnim mirom, blaženstvom i uskrsnućem nagradio, proslavio.

V.T.

Cestitam Vam : Svetac Uskrs!

Milost je. Milosrđe "neka Vam ispunji dušu i srce utjehom, ljubavlju Božjom i zahvalnošću za sve muke, boli i jade, koje podnijete u svom životu. Ako s Kristom trpimo s Njime ćemo biti i proslavljeni.

Milost svetog Uskrsnuća neka Vam ispuni dušu i srce utjehom, ljubavlju Božjom i zahvalnošću za sve muke, boli i jade, koje podnijete u svom životu. Ako s Kristom trpimo s Njime ćemo biti i proslavljeni.

Ne klonite duhom pri nijednim mukama. Naš Gospodin Isus posvetio je boli i križeve. Svaka teškoća orušena je dragocjenom krvi Sina Božjega.

S mukama združite svetu molitvu i eto Vas sličnih Isusu. To je najveća milost biti sličan Sinu Božjem.

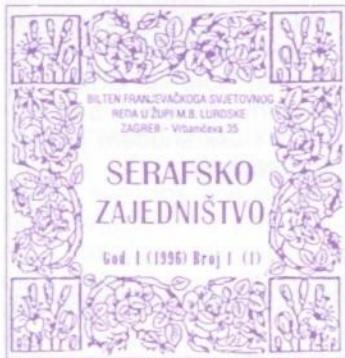
Sve zaboravite i svima uzvratite dobrim. Nosite s Kristom svoj križ pouzdano, veselo i predano u svetu volju Božju. Ljubite nebesku Majku i s Njom pratite Isusa na Njegovu Križnom putu.

Želim Vam mir, duhovno veselje u Gospodinu i ustrajnost u ljubavi Božjoj i Marijinoj.

AP, III/41,6

Fra Ante Antić

DUHOVNA OBNOVA FSR-a u ŽUPI

Već od početka adventa (1966.), kada je Crkva po želji i nakanji svetoga oca Ivana Pavla II. započela duhovnu pripravu u obnovi vjernika za "Nadolazak trećega tisućljeća" - 2000. godine rođenja Isusa Krista i njegove nazočnosti u svijetu, u župi je Majke Božje Lurdske u Zagrebu, također, FSR kod svih svojih članova počeo s duhovnom obnovom za dinamičnije življenje sv. evanđelja na način i u duhu sv. Franje koji je u svoje vrijeme za Crkvu bio čovjek evanđelja (vir evangelicus), čovjek apostolske obnove (vir apostolicus) i čovjek Crkve (vir ecclesiasticus), a to je i poziv svim članovima FSR-a u svijetu.

Vjerujući sa svetim ocem Papom, dragi čitatelji glasila DOA, da i vas Crkva s Papom na čelu želi vidjeti po vašim dušama i obiteljima kao obnovljene svoje članove za *treće tisućljeće* naše kršćanske vjere i Isusove nazočnosti u Crkvi i FSR vam nudi u ovoj župi Gospe Lurdske, gdje je duhovno djelovao naš sluga Božji o. Antić kao predvoditelj Franjevačkog Svjetovnog Reda, da možete i vi dolaziti na duhovne sastanke i nagovore (prve i treće nedjelje u mjesecu u 16.30 sati) koji se održavaju u dvorani FSR-a. U prvom redu kod duhovnih nagovora je riječ o našem pripadništvu i zajedništvu s Crkvom u Isusu Kristu na način kako mu je pripadao sv. Franjo Asiški, a svi nagovori ili predavanja su posvećeni upoznavanju osobe Isusa Krista kako Crkva želi u prvoj Trogodišnjoj pripravi za Veliki jubilej.

A što se tiče važne obnove i pomlađenja članova FSR-a, nadamo se da ste već to doznali iz biltena "Serafsko zajedništvo" koje su pokrenuli članovi FSR-a u župi Gospe Lurdske. Novi članovi kao i bilten SZ uz duhovne mjesечne sastanke, vjerujemo da će vas obradovati. Vaša je osobna slobodna volja, a s njom i zadatak i dužnost, da li želite ili ne želite biti članovima FSR-a koji u svijetu žele živjeti život Evanđelja.

Očito, ako se budete redovito odazivali na predavanja (dva puta mjesečno) kod susreta FSR-a, uvjereni smo da će vam biti od najveće duhovne izgradnje i koristi.

FSR u župi MB Lurdske u Zagrebu

OGLAS

Fra Hrvatin GABRIJEL Jurišić, BOTTERIJEVI VITRAJI U IMOTSKOMU, Imotski 1996. str. 64.; knjiga s vitrajima (21 slika u boji) popraćena s tekstovima o svećima, među kojima je lik i kratki životopis služe Božjega fra Ante Antića i sažetak na njemačkom jeziku. Cijena 50 kn, a narudžbe: Franjevački samostan, 21260 IMOTSKI, VI. Nazora 19.

MILODARI U FOND VICEPOSTULATURE I TROŠKOVE BEATIFIKACIJE

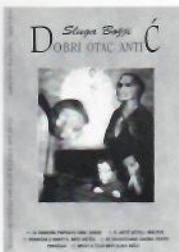
Obitelj Milić - Šibenik (50); N.N. - Zagreb (500); V.Z. - Zagreb (100); Ružica Radelić - Proložac (50 DM); Miro Sambunjak - Zagreb (50); Vera Lučić - Rakitovec (20); O. fra Petar Gulić - München (1.500 DM); O. fra Mirko Marić - München (100 DM); O. fra Marinko Vukman - Stuttgart (500 DM); O. fra Tomislav Brekalo - Turjaci (300 kn i 90 DM); O. Nedjeljko Tabak - Nevest (500); O. fra Božo Lovrić - Metković (600); O. fra Ivan Jukić - Vrgorac (50 DM); O. fra Petar Vrličak - Runovići (100 DM); O. fra Petar Pletikosa - Prugovo (300); Katica Šlogar - Zagreb (200); A.M. - Zagreb (50); Antun Pažitka - Zagreb (100); Marija Šibist - Zagreb (100); Ivanka Tadin - Kaštel Kambelovac (100);

Svim darovateljima Vicepostulatura od srca zahvaljuje

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature
sluge Božjega
o. Ante Antića
God. 27 (1997) Broj 1 (101)

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje "čudo", "svetost", "svetac" i slično, to u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva

Osnivač i izdavač lista:
Franjevački samostan,
Vrbaničeva 35, 10000 Zagreb

Glavni i odgovorni urednik:
Fra Vladimir Tadić

Adresa uredništva:
Vicepostulatura, Vrbaničeva 35,
10000 Zagreb,
tel. (01) 446-906

Slog i prijelom
S. Marija Asumpta Strukar

Lektor:
Domagoj Grečić

Tehnički urednik:
Marijan Osman

Cijena glasila: 5 K

Godišnja pretplata: 20 K
Pojedinačni broj
za inozemstvo 3 DEM
Zračnom poštom za Ameriku, Kanadu i
Australiju 3 USD

Rješenjem Ministarstva prosvjete i
kulture Republike Hrvatske glasilo je
oslobodeno poreza na promet

Tisk: KRATIS Zagreb

NASLOVNA STRANICA:
Akad. slikar Jozo Bašić Sluga Božji fra
Ante Antić, Zagreb, 1995..
(Slika u izradi)

Sadržaj

Urednikova riječ - "Antićevo '97" u znaku kauze	1
Mons. Ante Ivas Antićev štovatelj novišibenski biskup	3
U čemu se sastoji korizmeno vrijeme	4
Za duhovnu pripravu 2000. godine	5
Mom dobrom ocu Anti Antiću	7
Otec Antić molitelj - učitelj molitve	8
Uz izglasavanje zakona protiv pobačaja	11
Sv. L. Mandić i o. Antić nebeski zaštitnici za nerođene	11
Osvrt i zahvalnost uredništva	13
Kroničar o smrti o. fra Ante Antića	14
Za nebeski rođendan oca Antića	15
Papa stiže u Sarajevo	16
Hrvat u Čileu novi sluga Božji	17
Sluga Božji - gotov recept za život vjere	18
Iz Vicepostulature	20
Raspeti život	22
Komemoracija 26. obljetnice prijenosa tijela Sl. Božjega	23
Uslišanja - zahvalnice - preporuke	26
Naši pokojnici	29
Duhovna obnova FSR-a u župi Majke Božje Lurdske	32

GLASHILO JE U SLUŽBI VICEPOSTULATURE I KANONSKOG POSTUPKA (KAUZE) ZA PROGLAŠENJE SLUGE BOŽJEGO O. FRA ANTE ANTIĆA BLAŽENIM I SVETIM.

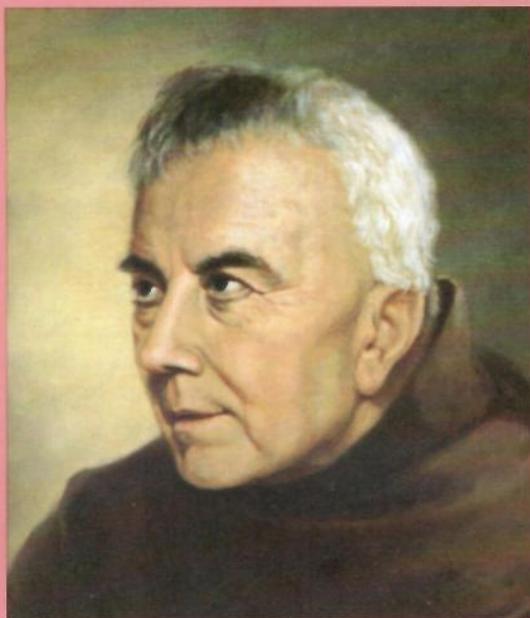
PRVOG ČETVRTKA U MJESECU SLAVI SE U SVETIŠTU MAJKE BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU "ANTIĆEV DAN" SA SVETOM MISOM I MOLITVAMA ZA NJEGOVU BEATIFIKACIJU I ZA SVE POTREBE ŠTOVATELJA SLUGE BOŽJEGA.

Obavijest
štovateljima

"ANTIĆEVO '97"

Komemoracija
i spomendan svete smrti
sluge Božjega o. Ante Antića

U CRKVI MAJKE BOŽJE
LURDSKE U ZAGREBU
od 1. do 4. ožujka 1997.

Trodnevница

SUBOTA, 1. 3. u 18 sati: sv. misa uz propovijed "O. Antić uzor kršćanskoga života za treće tisućjeće vjere u Kristu". Propovijeda fra Vladimir Tadić, vicepostulator. Svake večeri poslije sv. mise molitve kod groba Sluge Božjega za njegovu beatifikaciju i potrebe Crkve.

NEDJELJA, 2. 3. u 18 sati: sv. misa i propovijed "O. Antić i duh obraćenja", propovijeda fra Andelko Barun, magistar franjevačkih bogoslova.

PONEDJELJAK, 3. 3. u 18 sati: sv. misu predvodi i propovijeda dr. fra Marko Mrše, vanjski suradnik na kauzi Sluge Božjega u Rimu.

Spomendan svete smrti o. Antića

UTORAK, 4. ožujka 1997. u 18 sati, svečanu koncelebriranu sv. misu predvodi i propovijeda generalni postulator Franjevačkog reda Male braće u Rimu *fra Luka M. de Rosa*, a prevodi s talijanskog jezika dr. fra Marko Mrše.

KROZ DANE TRODNEVNICE I NA "ANTIĆEVO '97" prije i za vrijeme sv. misa prigoda za sve štovatelje Sluge Božjega za sakramenat pomirenja po svetoj ispovijedi

Vicepostulatura